

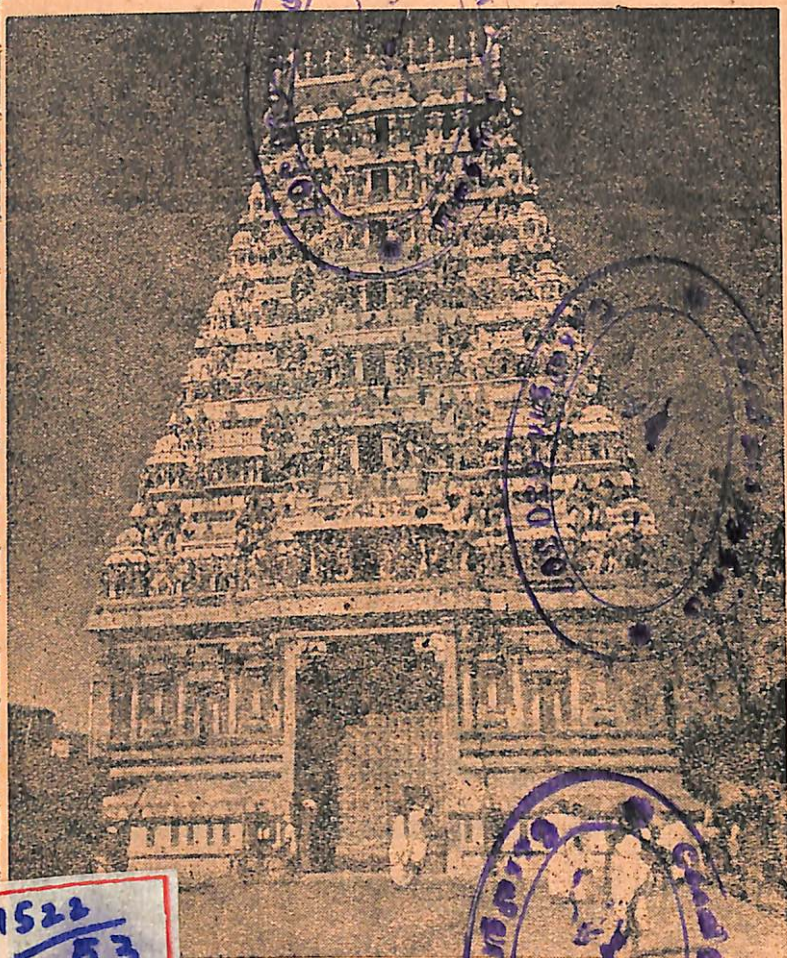
திருமயிலைத் தல புராணம்

திருமயிலைத் தலத்தின்

புதுப்பித்த

8104

வா:38



1522
53

கிழக்குக் கோபுரம்



சென்னை மியூசியம்

உ ள் னு னை

மு ன் னு ரை
மு க வு ரை
கடவுள் வணக்கம்
கோயில் இருக்கும் இடம்
கோயிலின் பெருமை
திருமயிலைத் தோற்றம்
புராண வரலாறு
குமரவேள் கும்பிட்டது
பிரமன் பூசித்தது
வேதம் பூசித்தது
சுக்கிரன் அருச்சித்தது
இராமர் பூசித்தது
தீர்த்தங்களின் சிறப்பு
அங்கம்பூம்பாவை ஆக்கியது
வாயிலார் நாயனார் வரலாறு
கோயிலைப்பற்றிய சரித்திரம்
உற்சவ விவரம்
இராஜகோபுரத்தின் வரலாறு

அல்லயன்ஸ் பிரஸ், பிராடிஸ்ரோட்,
மயிலாப்பூர், சென்னை, 25-6-1948

முன் னு ரை

மன்னுயிர்த் தொண்டே கடவுள் தொண்டு. ஆகையால், மயிலாப்பூர் கபாலீஸ்வரர் தேவஸ்தானத்தில் தொண்டாற்றும் நான் ஷு கோயில் கோபுரத்தைப் புதுப்பித்து மகா கும்பாபிஷேகம் நடக்கும் நாளில் மேற்படி கோயிலின் பெருமை யாவருக்கும் தெரியவேண்டி. என்னுடன் தொண்டாற்றும் தருமகர்த்தர்களின் உடன்பாட்டைப் பெற்று தர்மகர்த்தருள் ஒருவராகிய முன்னைய ஐட்டி ரால் பகதூர் ப. சம்பந்த முதலியார் அவர்கள் எழுதி உதவிய மயிலைச் சரித்திர வரலாற்றையும், வித்துவான் எம். ஸி. கண்ணிரான் முதலியாரைக்கொண்டு பாடலாய் இருக்கும் மயிலைத் தல புராணத்தை உரை நடைப் படுத்தியும், கோயிலில் நடைபெறும் நடைமுறை முதலிய விமாக்களை நானே எழுதியும் கும்பாபிஷேக வேலைகளுக்கிடையே அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளேன்.

இந்தூல் வெளியிடுவதற்குச் சம்மதித்த என் அன்பர்களுக்கும், மிகக் குறுகிய காலத்தில் அச்சிட்டுத்தர முன்வந்த அல்லயன்ஸ் கம்பெனியாருக்கும், சரித்திர வரலாறும், புராணச் சுருக்கம் இவைகளை எழுதித் தந்தவர்களுக்கும் கையெழுத்துப் பிரதியைப் படித்துத் திருத்தியும் கிரந்தத்திலுள்ள சில விவரங்களை எழுதியும், உதவிய திருவாளர் சண்முகசுந்தர முதலியார் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு இதைக் கண்ணுறும் அன்பர்கள் மறு பதிப்பில் சீர்திருத்திக்கொள்ள இதில் காணும் குறைகளைத் தெரிவிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

ப. இராமசாமி முதலியார்.

மு க வு ரை

திருமயிலை ஸூகபாஸீசுவரர் தேவஸ்தான தர்மகர்த்தருள் ஒரு வரும் திவான்பகதூர் இராஜரத்தின முதலியார் குமாரருமாகிய பாக்கம் இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் திருமயிலைக் கபாலி நாதர் மகா சும்பாபிஷேகத்தின்பொழுது அக்கோயிலின் பழைய புராணத்தை அச்சிட்டு வெளியிட ஆர்வங் கொண்டு பழைய மயிலைத்தல புராண நூல் இரண்டைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து மக்கள் மனத்தின் மாசு நீங்கிக் கடவுள் அன்பு நினைவு தோன்ற இக்கால நிலைக்கேற்ற வகையில் சுருக்கியும் உரை நடைப்படுத்தியும் எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று தம் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இது ஒரு பெரும் பேரென்று கருதி அவர் விருப்பத்தை இறைவன் துணைகொண்டு ஒருவாறு நிறைவேற்றி இன்பம் பெறத் துணிந்தேன்.

பழைய புராண நூல்கள் இரண்டும் மக்கள் கருத்துக்கும் பொருந்தாததாயும் விரிவாயும் இருந்தாலும் பக்தி தோன்ற எழுந்தவை. ஆயினும் அவை பாடலாய் இருந்தன. அதனால் அவற்றைச் சுருக்கியும் உரை நடைப்படுத்தியும் அக்கோயிலின் பெருமைகள் தெரிந்தவர்க்கு ஞாபகமாகவும் தெரியாதவர்களுக்குத் துணையாகவும் இருக்க எழுதித்தந்தேன். மிகக் குறுகிய காலத்தில் எழுதி வெளியிட வேண்டி இருந்தமையால் வேண்டிய அளவுக்கு புராணத்தை உரை நடைப் படுத்தி உயர் திரு இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதிய கோயில் நாள், வாரம். மாதம் ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் சிறந்த உற்சவங்களின் விவரங்களும், புதிதாய்க் கட்டப்பட்ட கோபுரத்தின் குறிப்பும் சேர்த்து அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. இதில் பிழை இருப்பின் பொறுத்தருளுமாறு வேண்டுகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் ஆங்காங்குச் சைவ அடியார்களாகிய நாயன்மார்களும் மற்றையோரும் நிகழ்த்திய அற்புத அருட்செயல்களையும், அவ்வப்போது அடியார் பொருட்டு ஆண்டவன் செய்தருளிய திருவருட் செயல்களையும் நமக்கு நினைவுட்டி இறைவனை மறவாமல் அவர் இணையடியில் அன்பு செய்யும் பொருட்டு எல்லாக் கோயில்களின் திருவிழாக்கள் எல்லாவற்றையும் இக்கோயில் நடத்தப் பெறுவதும் யாவரும் காணும் போது இறைவன் எண்ணம் உள்ளத்தில் உண்டாகுமாறு திருக்கோபுரத்தில் பல பக்திக்குரிய கதைகளைக் கொண்ட சிற்பங்களும் அமைத்து அழகுறச் செய்துள்ளதும் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

சென்னை

இங்ஙனம்,

25-6-48

எம். சி. கண்ணபிரான்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமயிலேத் தல புராணம்

வினாயகர் வணக்கம்

நல்லவரும் அல்லவரும் நாள்தோறும் வணங்குகிற
நல்லெழில்சேர் மயிலைநகர் நன்மைகளை நன்குரைக்க
அல்லவையே அடையாமல் அருந்துணையாய் இருந்துகாக்க
வல்லமைசேர் ஐங்கரனை வாழ்த்திதினம் வணங்குவோமே.

கபாலீசர் வணக்கம்

பொன்பூத்த கமலமலர்ப் புத்தேனும்
பூவைவண்ணப் புனித னாதித்
தென்பூத்த கடவுளரும் சதூர்மறையும்
பரவஅருள் திமிலேற்றண்ணல்
கொன்பூத்த மயிலைநகர்ப் பூம்பாவை
ஈசனேனும் குழகன் ஞான
மின்பூத்த திருவடித்தா மரையை அன்பின்
வணங்கினன்றும் வியந்துவாழ்வாம்.

கற்பகவல்லித் தாயார் வணக்கம்

கொங்குலா மலர்க்குழலும் பிறைநுதலும்
கயல்விழியும் குமுத வாயும்
சங்கமா மணிமிடறும் கழைப்புயமும்
மலர்க்கரமும் தரள மாலைத்
துங்கமா கிரிசுயமும் கொடியிடைபுயம்
பதுமஅடித் துணையும் உள்ள
எங்கள்நா யகியைளழில் மயிலையின்கற்
பகக்கொடியை இறைஞ்சி வாழ்வாம்.

கூத்தாடும் வினாயகர் வணக்கம்

நல்வளஞ்சேர் அருட்புலவர் இருசெவிகட் (கு)
 அமிர்தென எந் நாளும் ஓங்கச்
 சொல்வளமும் பொருள்வளமும் அளித்திந் நூற் (கு)
 இடையூறு தொலைத்தாள் என்றே
 பல்வளமும் பெரும்புகழும் படைத்திலகு
 மயிலைநகர் பதியாய் வாழும்
 வெல்வளஞ்சேர் கூத்தாடும் ஐங்கரக்குஞ்
 சரத் திருத்தாள் வியந்து வாழ்வாம்.

சிங்காரவேலி வணக்கம்

கனிபெறவே கயிலைநின்றும் எழுந்தருளி
 மயில்மீதில் கணத்தில் சூழ்ந்து
 முனிவர்களும் அஞ்சலிக்க முறையோஎன் (று)
 அசுரர்அழ முனைபோர் தன்னில்
 தனிவேலால் சூர்தடிந்து தந்தையருக் (கு)
 உபதேசம் தானே செய்த
 இரியவனை மயிலைவளர் சிங்கார
 வேலவனை இதயம் வைப்பாம்.

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள்

வீழிஇதழ் மடந்தைதன் மெய் அத்தியைப்
 பெண்ணரசாக்கும் வேந்தைவாவும்
 ஆழிபுடை சூழ்துவரை அமணிநுள்கிண் டெழுந்த
 சுடரவனை அவ்வூர்
 வாழிறைவன் வெப்பகல அருளமுதம் பொழிந்த
 வியன்மழையை ஞானக்
 காழிநகர் மறையோனைக் கவுணியர்தம் குலக்கொழுந்தைக்
 கருதி வாழ்வாம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

இல்தூணின் மரகதத்தின் ஒளிபகலும்
 இருள்காட்ட எழுந்து காமன்
 வில்தூணி மலரெடுத்து வினையாடும்
 திருவாமூர் விளங்க வந்தோன்

திருமயிலைத் தல புராணம்

3

கல்தூணைப் பிடித்துவனை கடல்கடந்தோன்
 இருபாத கமல மென்னும்
 பொன் தூணைப் பிடித்துநமக் கிடராழி
 கடந்துமுத்தி புகுத லாமே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்
 அறைகழலா சூரர்தமை அணிமறுகின்
 தூதுவிடுத்தருளி னானை
 நிறைவழுவாப் பரவைபடிந் துயர்ந்தமுலைக்
 கிரிசார்ந்து நில மோங்க
 முறைதவருத் திருப்பதிக மாரிபொழிந்
 திடும் புயலை முதிய ஞான
 மறையவனை எமையானும் செந்தமிழ்ச்சுந்
 தரணையாம் வணக்கம்செய்வாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்
 மாதாபா கனுக்குமெய் வாசகத் தமிழ்
 ஓதியே மூகையை ஓதுவித் தருள்
 சீதவார் பொழில்புகழ் சேண் தொடுத்திரு
 வாதவூர் அடிகளை வணக்கம் செய்வாம்.

கலைமகள் வணக்கம்

வெண்கலனும் வெண்ணிறமும் வெண்துகிலும் கொண்டெழில்
 வெண்கமலப் பொற்றவிசில் வீற்றிருக்கும் வித்தகியான் [சூர்
 மண்களிக்கு மாமயிலை மான்மியத்தை நான் புகலத்
 தண்கருணை செய்வளவள் தாமரைத்தாட் டுணைபோற்றி.

கோயில் இருக்கும் இடம்

திருமயிலை என்னும் இத்தலம், மகாணத்தின் தலைநக
 ராகிய சென்னையில், கடற்கரையை அடுத்துத் தென்கிழக்குப்
 பக்கத்தில் அமைந்துள்ளது. சென்னை சென்டரல் ஸ்டேஷனி
 லிருந்து டிராம்வே வண்டியிலும், மோட்டாரிலும் கோயிலுக்குச்
 சமீபத்தில் போய்ச் சேரலாம்.

கோயிலின் பெருமை

கைலாய மலையில் வீற்றிருந்தருளும் பரமேஸ்வரன் மக்கள்
 மகிழும்படி எக்காலமும் வீற்றிருந்தருளும் தலமாகும்; தொண்டை
 நாட்டில் பாடல் பெற்ற 32 தலங்களிலும் மிகப் பெருமை வாய்ந்
 தது. திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசு சுவாமி, சுந்தரமூர்த்தி

சுவாமி ஆகிய மும் மூர்த்திகளால் பாடல் பெற்ற தலமாகும். திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் எலும்பைப் பெண்ணாக்கிய அற்புதம் நிகழ்ந்த இடம். இங்குக் கோயில் கொண்டிருக்கும் சிவலிங்கமானது பிரமனால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு, பிரமனது பாபத்தைப்போக்கி, கபாலிஸ்வரர் என்ற நாமம்பெற்றது. பிறகு அம்பிகை மயிலுருவத்துடன் பூசித்துச் சுயரூபம் பெற்றது. குமரவேள் பூசித்து வேலாயுதம் பெற்றது. மற்றும் விஷ்ணு இராமர் முதலியோர் பூசித்து அருள்பெற்றது. அழகிய கடற்கரையை அடுத்துள்ளது. அறிஞரும் அந்தணரும் அனைவரும் வாழும் ஊர்க்கு நடுவே அமைந்துள்ளது. எல்லாரும் எப்போதும் வந்து வழிபடும் வாய்ப்பு நிறைந்தது. கல்லாரும் கற்றோரும் ஒருமுறை கண்டால் நிலைமையை உணர்ந்து, நிர்மலனாகிய இறைவனை வணங்கும் இயல்புக்கு இழுக்கும் தன்மையும் வன்மையும் நிறைந்தது. பல ஸ்தலங்களைப் பல்லாண்டு வணங்கினால் வரும் பலனை ஒருநாளில் அளிக்கும் பெருமை வாய்ந்தது.

அப்பதிதன்னில் கபாலி தீர்த்தத்திற் படிந்து நந்தம்
ஒப்பறுங் கோயில் நண்ணி யுருகியோர் வலஞ் செய்தாலும்
தப்பற நமது பாதம் சார்ந்து பேரின்பம் துய்ப்பார்
முப்பொழுதும் செய் வோர்கள் பலத்தையார் மொழிவார்
மின்னே.

அத்தலங் காணின் மாய அருவினை உடன்கெட்டோடும்
அத்தலத் தென்றும் உண்டாம் அதிசயம் எங்கும் இல்லை
அத்தலம் பரம முத்தி அடைதற்கோர் ஏணியாகும்
அத்தல விசிட்ட நாமும் அறைவைதற் கெளிதன்றா மால்.

கொங்குலாவிய நறவுமிழ்ந் தளியிசை குலவு பங்கய வாவிச்
கங்கை ஆடி வந்தெமைப் பணிந்து என்றும் அக்கடிநகர்
தனி லுற்றார்

பொங்கு பேரொளி நல்குமிக் கயிலையிற் புகழுடன் நமைப்
போலத்

தங்குவார் இதுசத்தியம் சத்தியம் சயிலம் ஈன்றிட வந்தோய்.

எனப் பரமசிவன் பார்வதி தேவியார்க்குத் திருமயிலைத் தலத்தின் பெருமையைக் கூறியதாகப் பழைய மயிலைத் தல புராணநூல் கூறுகிறது.

ஞான முடிவை நாடி நின்ற வாயிலார் நாயனார் வந்தவதரித்த பெருமை அமைந்த தலம் இம்மயிலையம்பதியே. தமிழ் மறையாகிய திருக்குறளை உலகம் போற்ற உண்டாக்கிய திருவள்ளுவர்

அவதரித்ததலம். வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும் புராணம் பெற்ற பெருமை அமைந்ததாகும்.

“பன்னு தொல்புகழ்த் திருமயி லாபுரிப் பதி”

“காயல் சூழ்கரைக் கடல் மயிலாபுரி”

“ஆழிகுழ் மயிலாபுரித் திருநகர்”

“மாடம் ஓங்கிய மயிலைமா நகர்”

“பழுதில் புகழ்த் திருமயிலைப் பதி”

“மருவாரும் மலர்ச்சோலை மயிலாப்பூர்” — எனவும்,

“சொல்லிளங்கு சீர்த் தொண்டை நன் னாட்டிடை

மல்லல் நீடிய வாய்மை வளம்பதி

பல்பெருங் குடிநீடு பரம்பரைச்

செல்வம் மல்கு திருமயி லாபுரி”

எனவும் பெரிய புராணத்துள் சேக்கிழார் சுவாமிகளால் திருமயிலை பாராட்டப் பட்டுள்ளது.

புராண வரலாறு

ஸ்ரீ கைலாய பரம்பரைத் திருவண்ணாமலை ஆதினம் ஸ்ரீ அமுர்தலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகளால் இயற்றிய பழைய புராணம் - முனிவர்கள் திரண்டுவந்து பொதியமலையில் வீற்றிருக்கும் அகத்திய முனிவரை வணங்கிப், “பாச துன்பத்தைப் பறித்துத் திருவருளைப் பதித்திடும் பரமன் கோயில் கொண்டருளும் பதிகளில் மக்கள் மடமையைப் போக்கி மட்டற்ற இன்பத்தை எளிதில் ஈயவல்ல ஏற்றமுள்ள கோயில் எது?” என்று வேண்ட, ‘பார்வதி தேவிக்குப் பரமசிவன் உபதேசித்த தலமே ஏற்றமுள்ளதாகும்’ என்று அறுமுகவேள் தமக்கு அருளிச் செய்ததாக அகத்தியர் மயிலாப்பூரின் மகிமையை முனிவர்களுக்கு விரித்துக்கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

அதன் பிறகு, திருமயிலை நாதமுனி முதலியார் அவர்கள் கற்பகாம்பாள் கருணையால், வடமொழி நூலைத் தழுவி இனிய விருத்தப்பாடலால் ஒரு மயிலைத் தலபுராணம் இயற்றியுள்ளார்.

அதில், பழைய புராணத்தில் இல்லாத சில குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் மிக முக்கியமாகக் குறிக்கத் தக்கவை திருவள்ளுவநாயனார் பிரபாவம், வாயிலார் நாயனார் சரித்திரம் முதலியவை யாகும்.

திருமயிலைத் தோற்றம்

திருக்கைலாய மலையில் உள்ள அழகிய ஆலயத்தில் அறமே உருவாய் அமைந்த ஆசனத்தில் சிவபெருமானும் பார்வதியாரும் வீற்றிருக்கும்போது, சிவபெருமான் தேவியை நோக்கி, “விபூதி, பஞ்சாஷ்டரம் ஆகிய இவற்றின் உண்மைத் தன்மையை இதுவரையில் நீ அறிந்தாய் இல்லை. ஆகையால், அவற்றின் உயர்வை நீ உணரும் வண்ணம் தெரிவிக்கிறேன் ; கேட்பாயாக” என்றனர்.

உலக முழுவதையும் ஒருங்கேற உமாதேவியார், உள்ளம் மகிழ்ந்து இறைவன் இணையடியை இறைஞ்சி, “சுவாமி, உலகுய்ய உவந்தருளும் தங்களே திருவுளம் உவந்து தெரிவித்தருளினீர்கள் : கூறுங்கள்” என்று கூறி நிற்க, சிவபெருமான், “தேவி, திருநீறு சிறந்த பெருமையுடையது. உயிர்களின் வினைகளை நீக்கி உத்தமராக்கக் கூடியது” என்னும் ஆகம நுட்பங்களை அறிவித்து,

“நீற்றினைத் தரிப்போர் தங்கள் வினைகளை யாவும் நீக்கும்

நீற்றினைத் தரிப்போர் தங்கள் நோய்களை யாவும் நீக்கும்

நீற்றினைத் தரிப்போர் தங்கள் நீளெரி நரகம் நீக்கும்

நீற்றினைத் தரிப்போர் என்றன் நேயரே ஐயம்வேண்டாம்.”

என்று திருநீற்றின் பெருமையை எடுத்துக் கூறினார்.

“பாண்டிய நாட்டில் ஒரு வன் இரக்கமில்லாத நெஞ்சம் உடையவனாய் இருந்தான். கொடிய வினையாவும் ஒன்று சேர்த்துச் செய்ததுபோன்ற உருவத்தை உடையவன். நல்லது தீயது என்னும் விதிவிலக்குகளைத் தெரிவிக்கும் வேத மார்க்கத்தை நீக்கி, யாவரும் நடுங்கும்படி கொலைத் தொழில் செய்துவந்தான். அவன் வனத்தில் வாழ்ந்து, வழியில் வருவோரைக்கொன்றும், அவர்கள் பொருள்களைக் களவாடியும், சிலரைத் தன் மருந்தால் மயக்கியும், சூதாடியும், இரவில் ஊர்தோறும்போய், கன்னத்தால் களவாடியும், சம்பாதிக்கும் பொருள் எல்லாவற்றையும் விலை மாதர்க்குக் கொடுத்து வாழ்ங்கால் ஒருநாள் விதிவசத்தால் அவன் பறைச்சேரியில் சென்றான்.

அங்கே மாமிசங்களைத் தின்னும் ஒரு பெண்ணைக் கண்டு காமங்கொண்டு கள்ள த்தனமாய்ச் சேரும்போது, அவள் கணவன் அதை அறிந்து கோபம்கொண்டு வாள் எடுத்துச்சென்று அவனை வெட்டி வீழ்த்தினான். இறந்த அப் பாதகன் உடலை ஊர்க்கப்புறம் எடுத்து எறிந்தான். சுடலைச் சாம்பல் படிந்த காலுடைய நாய் ஒன்று அத்திருடன் பிணத்தின்மேல் ஏறி அழியும் அவ்வுடலை கவ்வித் தின்றது. அந்த நாயின் காலில் படிந்திருந்த சுடலைச்

சாம்பல் பாதகன் உடலில் பட்ட விசேடத்தால் அவன் சிவலோகத்தை அடைந்தான் என்று சிவபெருமான் திருநீற்றின் பெருமையை விளக்கியருளினார்.

திருநீற்றின் பெருமையைக் கேட்ட தேவியார், பஞ்சாட்சரத்தின் மேன்மையைத் தெரிவித்தருளுமாறு வேண்டி, சிவபெருமான், “பார்வதி, நம்முடைய திருமேனியே பஞ்சாட்சரத்தின் சொருபமாகும். அந்த ஐந்தெழுத்தும் உயிர்களின் ஆணவத்தை அழிக்கும். பாசக்கட்டை அறுத்தொழிக்கும். ஐந்தெழுத்தும் ஒன்றுசேர்ந்து பிரணவத்துடன் சேர்ந்திருக்கும். மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, வான் என்னும் ஐம்பூதங்களின் தோற்றமும் ஒடுக்கமும் இப் பஞ்சாட்சரத்தினிடத்தே ஆம். சராசரமாகிய எல்லா உயிர்களும் அதன் சொருபம் என்பதும், படைத்தல் முதலிய ஐந்தொழிலையும் செய்தல் ஐந்தெழுத்தே ஆம் என்பதும் உணர்வாயாக” என்று கூறினார்.

இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த பார்வதி தேவியார், அப்போது அங்கே தன் அழகிய தோகையை விரித்து ஆடும் மயில் ஒன்றைக்கண்டு. அதன் அழகில் தம் மனத்தைச் செலுத்தினார். அதைக் கண்ட சிவபெருமான் “உபதேசத்தில் ஞாபகத்தைவிட்டு மயிலின் ஆடலில் விருப்பங்கொண்டு பார்த்தமையால், மயிலுருவாகக் கடவாய்” என்று சபித்தார்.

சாபம் ஏற்ற தேவியார் பயந்து, “சுவாமி, தாங்களே திருவுளங்கொண்டு அருளிச் செய்த அரிய உபதேச மொழிகளில் மனம் வைக்காமல் பராமுகம்செய்த என் குற்றத்தால் அடியேன் அடைந்த இச்சாபம் நீங்கும்படி அருள்செய்ய வேண்டும்” என்ன, சிவபெருமான், “பெண்ணே, சிவ உபதேசங்களை நியமித்துடன் ஒருவர் உபதேசிக்கும்போது அந்த நிலையை விட்டுப்பிரிந்து பிறகு கேட்டால், பறவையாவது நிச்சயம். ஆகையால் நீயும் மயிலாகிச் சிலநாள் இருந்து பின்பு அவ்வுருவம் நீங்கி உய்வதற்குக் காரணமாகிய கபாலி நகரைத் தரிசித்து வருவாயாக” என்று கூறி அம்மயிலையின் பெருமையை விளக்கிக் கூறினார்.

அதைக்கேட்ட தேவியார் அகமிக மகிழ்ந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக இருகைகளையும் குவித்து வணங்கி “சயசய பொற்றி: ஞானத்தை அடியேனுக்கு அருளிய ஆண்டவனே பொற்றி: தாம் அருளிய திருமயிலைத் தலத்திற்கு நான் போய்ச் சேர்வதற்கு முன் தேவரீர் எழுந்தருள வேண்டுகின்றேன்” என்றனர்.

சிவபெருமானும் அருள்மிகுந்து, “தேவி, நீ முன்சென்று பழுதற அருச்சித்துப் பணிந்தால் உன் உள்ளம் மகிழ ஒப்பற்ற அத்தலத்திற்கு உனக்குமுன் நாம் வருகிறோம்” என்று திருவாய் மலர்ந்தனர். பார்வதி தேவியார் விடைபெற்றுச் சிவபெருமாளைப் பிரியாமற் பிரிந்து கைலையைவிட்டுப் புறப்பட்டனர்.

தேவர்களும் முனிவரும் வாழ்த்தி வணங்க ஆகாயவழியே தெற்குநோக்கிச் சென்று திருக்கேதாரம் என்னும் தலத்தில் மயில் போல் இறங்கிக் காசி, ஸ்ரீசைலம், காளத்தி முதலிய பல சிவ தலங்களுக்கும் சென்று இறைவனை வணங்கித் திருமயிலைவந்து அடைந்தனர். திருமயிலையின் சிறப்பெலாம் கண்டு களிப்புக்கொண்டு காலால் நடந்து வணங்கி மயிலையின் மாடமாளிகைகளையும் நிறுத்திவைத்துள்ள தேர்கள் நிறைந்த தெருக்களையும் பார்த்து மகிழ்ந்தபின்பு கபாலி நாதர் கோயிலின் கோபுர வாயிலில் மயிலுருவங்கொண்டு வணங்கிச் சிவகங்கைக்கரைக்குவந்து திருக்குளத்தைக் கண்டு கங்கை முதலிய புண்ணிய நதிகள் வந்து கலக்கும்படி மனத்தில் சிந்தித்து, எல்லாத் தீர்த்தங்களும் நன்னேரத்தில் வந்துகலந்தபிறகு மயிலுருவம் பெற்ற மாது முழுகி எழுந்து கரையை அடைந்து சிறகை உலர்த்தி வீழதியைத் தரித்துக்கொண்டு பலவகை மலர்களை எடுத்துக்கொண்டு சென்று பூசையை நிறைவேற்றினர். தேவி, தம் பூசையை அங்கீகரித்தருளுமாறு விண்ணப்பம் செய்து பணிந்தனர்.

“ஆரண முடிமேல் வாழும் ஆதியே அமலா போற்றி
நாரணன் அயனுந் தேடி நாடரும் பொருளே போற்றி
காரணப் பொருள்கட் கெல்லாம் காரண மானாய் போற்றி
வாரணம் உரித்துப் போர்த்த வள்ளலே போற்றி போற்றி.

அடியவர்க் கெளியாய் போற்றி அரிஅயற்கு அரியாய் போற்றி
கொடியவர்க் கருளாய் போற்றி குணமுளர்க் கினியால் போற்றி
கடிமலர்ச் சடையாய் போற்றி கனல்மழுப் படையாய் போற்றி
வடிவெடுத்து ஒளிர் புன்கு வனத்தனே போற்றி போற்றி.

பசுத்துவம் அழிப்பாய் போற்றி பதித்துவம் அளிப்பாய் போற்றி
அசுத்துவம் இலானே போற்றி அடுக்கல் வில்லானே போற்றி
விசுத்தமுள்ளானே போற்றி விளங்கியே அடியார் நெஞ்சுள்
வசித்தருள் பொழிபுன் னாக வனத்தனே போற்றி போற்றி.

மன்றினுள் நடிக்கும் ஞான வரதனே போற்றி வெள்ளிக்
குன்றின்மேல் வளருந் தெய்வக் கோமளக் கொழுந்தே போற்றி



திருமயிலைத் தல புராணம் 9

என்று வாயாரப் போற்றிப் புகழ்ந்து நின்றனர். கைலாய பதியான கருணாகரன் காட்சி அளித்தான். காட்சி அளித்ததும் மயிலுருவங்கொண்ட பார்வதி தேவியார்,

“அத்தனே போற்றி என்றன் அமிர்தனே போற்றி
சித்தனே போற்றி யார்க்கும் நேயனே போற்றி ஞானப்
பித்தனே போற்றி யான்செய் பிழைபொறுத் தருள்வாய் போற்றி
முத்தனே போற்றி என்றே மொழிந்து முன்படிந்து தாழ்ந்தாள்,”

தேவியாரின் சாபம் நீங்கியவுடன் சிவபெருமான் “தேவி, நலமாய் இருந்தனையோ” என்று கூறி “அன்பில் படிந்த உன் உள்ளத்தில் வேண்டியவை எவை?” என்று கேட்டனர்.

“சுவாமி, தேவரீர் திருவடிகளில் அன்புசெய்யவேண்டும். நான் மயிலாய் இருந்து பூசைசெய்த காரணத்தால் இத்தலம் திருமயிலை என்று பெரியோர்கள் சொல்லும்படி செய்யவேண்டும். இங்கு நம்மை வழிபடுவோருக்கு அருள்செய்ய வேண்டும். இவையே எனக்கு வேண்டும் வரம்” என்றனர். தேவியார். ‘அப்படியே ஆகக்கடவது’ என்று ஆண்டவர் அருளி ஆங்கோர் குற்றமற்ற இலிங்கத்தன்னில் மறைந்து நின்றனர். பார்வதியும் மகிழ்ந்து மூர்த்தியோடு மறைந்தருளினார்.

குமரவேள் சும்பிட்டது

ஒரு காலத்தில் சிவபெருமான்முன் பார்வதி தேவி எழுந்து நின்று ‘சுவாமி, தேவரீரை இகழ்ந்த தக்கனுடைய மகளாய்ப் பிறந்திருக்கிற இவ்வுருவத்தை நீக்கி அருளல்வேண்டும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர்.

அதுகேட்ட சிவபெருமான் ‘தேவி, நல்லது. உனது துன்பத்தை நீக்கி, பருவதராஜன் உன்னை மகளாய்ப் பெற்றுப் பேரின் பம் அடையக்கருதி, பல நாட்களாகத் தவம் செய்துகொண்டிருக்கிறான். ஆகையால், அவனிடம் நீ குழந்தையாகக் கடவை. பிறகு நாமே வந்து திருமணம் செய்துகொள்ளுகிறோம்’ என்றனர்.

அப்படியே அம்மையார் தமது பழைய வடிவத்தை மறைத்துச் சிறு குழந்தையாய் இமய மலையினிடத்துள்ள குளத்தில் தாமரை மலரின் கீழ் இருந்தனர். பருவத மன்னன் கண்டு அன்புடன் எடுத்து அணைத்து வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய் மனைவியிடம் கொடுத்தான். அங்கு வளர்ந்து ஐந்து வயதானவுடன் தந்தையைப் பார்த்து, “நான் சிவபெருமானுடைய மனைவியாகும்படி தவம் செய்யவேண்டும். எனக்கு விடைகொடு” என்று தேவி

கேட்க, பருவத மன்னன் அதற்குச் சம்மதித்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். தாயாரும் தவம் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

அப்போது, சிவபெருமான் சனகர் முதலிய நால்வர்க்கும் உபதேசம் செய்து நிஷ்டையில் அமர்ந்தார். அப்போது குரபதுமனால் துன்பம் அடைந்த தேவர்கள் வருந்தினர். தேவேந்திரன் அரிய தவம் செய்தான். சிவபெருமான் காட்சி அளித்து அவன் கஷ்டத்தைக்கேட்டுணர்ந்து, 'தேவேந்திரா, நம்மிடத்தில் ஒரு புத்திரன் தோன்றுவான், அவனால் உன் துயரம் ஒழியும்' என்று கூறியருளி மறைந்தார்.

அதுகேட்ட இந்திரன் துன்பம் நீங்கி இருந்தான். அவ்வாறு இருக்கும்போது, மன்மதனை அனுப்பினால், அவனுடைய செய்கையினால், சிவபெருமான் பார்வதி தேவியாரைத் திருமணம் செய்து கொள்வார்; சுப்பிரமணியக் கடவுள் அவதாரம் செய்வார் என்று மன்மதனை ஏவ, அவன் சென்று கரும்புவில்லை வளைத்து மலர் அம்பை விட்டான். சிவபெருமான் நெற்றிக் கண்ணைத் திறக்க, அக்கண்களிலிருந்து தோன்றிய தீயினால் காமன் எரிந்து சாம்பலாயினான்.

அதுகண்ட தேவர்கள் ஆண்டவன் அடியை வணங்கி வேண்ட, சிவபெருமான் யோகநிலை நீங்கி, அவர்க்கு ஆறுதல்கூறி அனுப்பி உமாதேவியின் தவத்தைக் காணச் சென்றார். அங்குப் பார்வதியாரை மணந்து மகிழ்ந்து இருந்தார். அப்போது தேவர்கள் தம் குறைகளைக் கூறித் திரும்பவும் வேண்ட, சிவபெருமான் திருவுளங்கொண்டு ஆறு திருமுகங்களில் ஆறு கண்களிலும் ஆறு தீப்பொறிகளை உண்டாக்கினார். அவற்றைக் கங்கை, சரவணத் திடையே கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தது. அவை ஆறு திருமுகமுள்ள குழந்தை ஆயின. அக்குழந்தையை ஆறு கார்த்திகை நட்சத்திரங்களும் காத்தன.

பிறகு, பார்வதி தேவியார் அன்புடன் எடுத்து அணைக்க முருகப்பெருமான் அறுமுகத் திருமேனிகொண்டு விளங்கினார். தேவர் முதலியோர் மகிழ்ந்து போற்றினர். முருகப்பெருமான் நன்கு வளர்ந்து பல திருவிளையாடல்களைச் செய்தார். 2 ஆயிர வெள்ளம் பூதகணங்களையும் இலட்சத்தொன்பது வீரர்களையும், முருகப்பிரானுக்குச் சிவபெருமான் அளித்தருளி, "பாலி நதிக்கு வடக்கில் பல சிறப்புடன் விளங்கும் திருமயிலைக்குச் சென்று நம்மைப் பூசிப்பாய்; அங்கு ஒரு வேலாயுத்தைத் தந்தருளுகிறோம்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

அதனை மிகவும் விருப்புடன் கேட்டபெருமான், பணிந்து, விடைபெற்று, திருத்தேரில் ஏறி வான வழியாய்ச் சென்று திருமயிலைச் சேர்ந்தருளினார். அந்நகரின் அளவிலா வளங்களையும் கண்டு அனைவரும் சூழ்ந்துவர விதிவழியே நடந்து சென்று கபாலி தீர்த்தக்கரையைச் சேர்ந்து மூழ்கி, திருநீறணிந்து திருக்கோயிலுக்குள் எழுந்தருளிக் கபாலீஸ்வரரைப் பணிந்து ஆனந்த பரவச மடைந்தனர். ஐயனுக்கு அபிஷேகம்செய்து தூபதீப ஆராதனை செய்து அன்புடன் நின்றார்.

அப்போது கபாலீஸ்வரர் கற்பகவல்லியுடன் முருகப்பெருமான் முன்வந்து காட்சி அளித்து, முருகப்பெருமானை அன்புடன் அணைத்துச் சத்தி மயமான ஒரு படையை அளித்தருளினார். பிறகு, இந்த வேலால் சூரன் முதலிய அசுரரை “அழித்து இந்திரன் முதலிய தேவர்களது துயரை நீக்கி, ஆன்மகோடிகளின் நன்மை வளரும்படி அவுணர்களை அழித்துத் திரும்பவும்வந்து எந்நாளும் இத்தலத்திலே வாசமாய் இருப்பாயாக” எனத் திருவாய்மலர்ந்து, இத்தலத்தில் சத்தவேல் பெற்றாய் ஆதலால் சிங்கார வேலன் என்னும் பெயரும் நாம் உமக்குத் தந்தோம். உனக்குமுன் அவதாரம் செய்த விநாயகரை வணங்குவாயாக” என்று கூறி மறைந்தனர்.

அவ்வாறே சிங்கார வேலர் கூத்தாடும் விநாயகரை அன்புடன் வணங்க, அவரும் அங்கே தோன்றி அரக்கரைக்கொன்று வெற்றி அடையும்படி வரங்களை அளித்தார். அதன் பிறகு முருகப்பெருமான் வணங்கிப் போருக்குப் புறப்பட்டார். தாருகா சூரனையும் கிரவுஞ்ச கிரியையும் வேலாயுதத்தால் வென்று திருச் செந்தூர் சென்று தங்கி, சூரபதுமன் வரலாற்றை எல்லாம் வினாவி உணர்ந்து, கோபங்கொண்டு சூரன் மக்களாகிய பாலு கோபனையும் அக்கினி முகனையும் அசுரக் கூட்டத்தையும் கொன்று சூரனையும் வென்று, தேவர் சிறையை விடுவித்து, சூரனது உடலின் இரு பிளவுகளும் மயிலும் சேவலுமாக வரக் கண்டு அவைகளை முறையே வாகனமும் கொடியுமாக்கி, தெய்வ யானை, வள்ளி தேவியாரை மணந்து கைலாயத்தில் பரமசிவனையும் பார்வதியையும் வணங்கித் திருமயிலை சேர்ந்து ஸ்ரீ வல்லீ தேவசேனா சமேதராய் அன்பர்களுக்கு அருளக் கோயில் கொண்டருளினார்.

பிரமன் பூசிட்டது

ஒரு காலத்தில் ஸ்ரீ கைலாய கிரியில் பரமசிவம் தன் வடபாகத்திடமாகப் பிரமதேவனைச் சிருஷ்டித்தார். சிருஷ்டி முறையைப்

பிரமனுக்கு உபதேசிக்க, பார்வதி தேவியாருடன் சதாசிவமூர்த்தி யாக எழுந்தருளி யிருந்தபொழுது, பிரமன் ஆணவத்தால் இறைவ னென்று பரமனை உணராமல் தன்னைப்போல் ஒருவனாகக் கருதி மமதையுடனிருந்தான். அந்த மமதை நீங்கும்பொருட்டு, பரம சிவன் பிரமனுடைய நடுத்தலையைத் தம்முடைய நகத்தினுற் கிள்ளி அந்தக் கபாலத்தைத் தம்முடைய திருக்கரத்தில் ஏற்றரு ளினார். ஆதலால் கபாலத்தை யுடையவர் என்னும் பொருள்படக் கபாலி என்னும் பெயரையடைந்தார். பிரமன் தன் இறுமாப்பு அகன்று, பார்வதி சமேதனான பரமசிவனை வணங்கித் தன் பாபத் தைப்போக்கியருளுமாறு வேண்டிப் பிரார்த்தித்தார். கருணாமூர்தி யான கடவுள் பிரமரைத் திருமயிலைக்குச் சென்று தன்னை ஆரா திக்கு மாறு கட்டளையிட்டனர். அவ்வாறே அவர் கைலாயத்தி னின்றும் புறப்பட்டுத் திருக்கேதாரம், காசி, மல்லிகார்ஜுனம், திருக்காளத்தி ஆகிய தலங்களில் வீற்றிருக்கும் மூர்த்திகளை வணங்கி, திருமயிலைப் பதியை வந்து அடைந்தார்.

மயிலைப்பதிவந்து கபாலி தீர்த்தமாடி கண்டிகை பூண்டு நீறணிந்து விநாயகரையும் கபாலீசரையும் கற்பகவல்லித் தாயா ரையும் சிங்கார வேலரையும் வணங்கிப் பூஜித்துப் போற்றி நின்றார். பரமசிவன், பிரமதேவன் எண்ணிய வரங்களை எல்லாம் அளித்தருளி, உலகங்களை எல்லாம் உண்டாக்கும் தொழிலையும் பிரசாதித் தருளினார்.

மயிலை என்னும் இத்தலத்திற்குக் கபாலநகர் என்றும், தீவினை தீர்த்தருளும் சிவபெருமானுக்குக் கபாலி ஈசர் என்றும், சத்தி கங்கை என்னும் தீர்த்தத்திற்குக் கபாலி தீர்த்தம் என்றும் வழங்க வேண்டுமென்று பிரமதேவன் விண்ணப்பித்துக் கொண் டனர். அவ்வாறே இறைவரும் “ஆகுக” என்று கூறி விடை கொடுத்து வீற்றிருந்தருளினார்.

வேதம் பூசித்தது

முன்னொரு காலத்தில் அரக்கர் தோன்றினர். அவர்களுள் சோமுகன் என்பவன் ஒரு அசுரன்; மாயையில் மிக்கவன். தேவர் களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பெருந் தீமைகளைச் செய்துவந்தான். சிவபெருமானோடும் போர் செய்ய விரும்பினான். வேதங்களை ஓதி அதிற் கூறும் ரீதிகளைச் செய்து அந்தச் சிறப்பால் தேவர்கள் அசுரரை அழித்தனர் என்று எண்ணிய அந்தச் சோமுகன் தேவர் அறியாமற் சென்று வேத புத்தகத்தை அபகரித்துக்

கொண்டு கடலில் சென்று ஒளித்துக் கொண்டான். இதை அறிந்த தேவர் முதலியோர், மனந்திகைத்துக் கைலாயம் சென்று சிவபிரானிடம் முறையிட்டனர். சிவபெருமான் வீஷ்ணுவை அழைத்து, “வீஷ்ணுவே, சோமுகன் என்னும் அசுரன் வேத நூலுடன் கடலுள் ஒளிந்துகொண்டிருக்கின்றான். ஆகையால் நீ ஒரு மீனாகவங் கொண்டு சென்று அவனைக் கொன்று வேதத்தைக் கொண்டுவா” என்றனர்.

மச்ச உருவங் கொண்டு மால் சென்று சோமுகனைக் கொன்றார். வேதம் அசுரனிடமிருந்து விடுபட்டு அசுர சம்காரத்தால் உண்டானபாபத்தினின்றும் விடுபட மயிலை சென்று இறைவனை வணங்கி எங்களால் வணங்கப் பெற்றமையால் வேதபுரி என்று இத் தலத்திற்குப் பெயர் வழங்குமாறு வேண்ட, ஆண்டவன் அவ்வாறே அருளினார். இறைவனுக்கும் மீனேஸ்வரன் என்று பெயர் வழங்க வேண்டியதனால் அங்ஙனமே ஆயிற்று.

சுக்கிரன் அருச்சித்தது

முன்னொரு காலத்தில் ஒரு எலியானது பரமசிவனுடைய கோயில் திருவிளக்குத் திரியில் ஊறிய நெய்யை உண்ணுவதற்குத் தூண்டியது. உடனே அத்திரியானது, சுடர்விட்டுப்பிரகாசித்தது. அபுத்திபூர்வமாக மங்கிய விளக்கைத் தூண்டியதற்கு சிவபெருமான் மகிழ்ந்து அந்த எலியைத் தானவர் குலத்தில் பிறந்து மாபலி என்னும் பெயர்பெற்று மூன்று உலகையும் செங்கோல் செலுத்துமாறு அருள் செய்தார்.

அப்படியே அவன் தோன்றி உலகைஎல்லாம் ஒருகுடைக்கீழ் அரசாட்சி செய்தான். அப்போது தேவரை வென்று கர்வமுற்ற யார் வந்து எதைக் கேட்டாலும் மறுக்காமல் கொடுக்க எண்ணி, பொருள், யானை, குதிரை, தேர் முதலியவற்றைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

அப்பொழுது மகாவீஷ்ணு பிராமணச் சிறுபிள்ளை வடிவமுடன் சென்று மாபலிமுன் நின்று, அரசனே, உம் ஆட்சியில் அடங்கிய நிலத்தில் நம் பாதத்தினால் மூன்றடி பூமி கொடுக்க வேண்டும்” என்று கேட்டார்.

மாபலி மிக்க மகிழ்சி அடைந்து “நீ கேட்ட மூன்றடி பூமியை நீர்தாரையுடன் தத்தம் செய்து தருகிறேன்” என்ற போது. அசுரகுருவாகிய சுக்கிரன், அரசனை நோக்கி, “இவர், மகாவீஷ்ணு என்று தெரிந்து கொள்ளாமல் உன் அறியாமையால் என்ன

காரியம் செய்ய நினைத்தாய்" என்று அவனைத் தடுத்தான். அதைக் கேட்ட மாபலி சிரித்து, மகாவிஷ்ணுவின் கையில் தாரை வார்க்க முயன்றான். கிண்டியிலுள்ள நீர் கிழே விழாதபடி சுக்கிரன் அக் கிண்டியின் வாய்ப்புறத்தை அடைத்தான். பிராமணன் ஒரு தர்ப்பையினால் அக் கிண்டியின் துவாரத்தைக் குத்துச் சுக்கிரனை ஒரு கண்ணில்லாதவனாகச் செய்தான். கொடுக்கும் தானத்தைத் தடுத்த சுக்கிரன் கண்ணிழந்தான். உடனே, வருத்தமுற்ற சுக்கிரன் கண்களைப் பெறக் கருதி, திருமயிலை வந்து சேர்ந்தான். கபாலிநாதரைக் கண்டு வணங்கி, கண்ணிழந்த துன்பம் மாறி மனமகிழ்ந்து தீர்த்தத்தில் மூழ்கிக் கபாலி நாதரைக் கைதொழு தான். கபாலி தீர்த்தத்தின் அருகில் சுக்கிரன் ஒரு சிவலிங்கத்தை நிரூபித்து அக்னி மூலையில் ஒரு தீர்த்தத்தையும் உண்டாக்கி, நாள்தோறும் ஈசரைப் பூசை செய்து கொண்டிருந்தான்.

ஒருநாள், சிவபெருமான் எழுந்தருளிச் சுக்கிரன் முன் எழுந்தருளிக் காட்சி அளித்தார்.

“பரமனே போற்றி போற்றி பசுபதி போற்றி போற்றி
பிரமனும் அயனும் தேடப் பிறங்கழல் ஆனாய் போற்றி
இருமல பாகந் தன்னில் இருள்மலம் தடுப்பாய் போற்றி
விரிதலைப் பேயோ டாடும் விமலனே போற்றி போற்றி”

என்று பலவாறு சுக்கிரன் துதித்தான். அப்போது சிவபெருமான் “உன் விருப்பம் யாது” என்று கேட்டனர். சுக்கிரன் ‘சுவாமி, தேவரீர் திருவடியில் தேயாத அன்பு வேண்டும். இப் பதிக்குச் சுக்கிரபுரி என்றும் யான் பூசித்த சிவலிங்கமானது சுக்ரேஸ்வரர் என்றும் வழங்கவேண்டும். அடியேன் கண்கள் விளங்கவேண்டும்” என்று வேண்டிக்கொள்ள, பெருமான் அருள் மிகுந்து “அங்ஙனமே ஆகுக” என்று அனுக்கிரகம் செய்து அவன் பதவிக்குச் செல்லுமாறு கட்டளை இட்டு மறைந்தருளினார்.

இராமர் பூசித்தது

சீதையைப் பிரிந்த இராமர் காட்டில் தேடி அலையும்பொழுது ஐடாயுவினால் சீதை இராவணனால் அபகரிக்கப்பட்டதை அறிந்து தன் பொருட்டு உயிர் துரந்த ஐடாயுவுக்குச் சடங்குகள் செய்து, பரமசிவனுக்கு இனிமையாகிய பூசை செய்தால் தம்முடைய காரியம் சித்தியாகும் என்றெண்ணித் திருமயிலைக்குச் சென்று கபாலிநாதரை வணங்கி, “கபாலீசரே, இலங்கை சேர்ந்து இராவணனது பத்துத் தலைகளையும் அறுத்து என் மனைவியாகிய

சீதையைச் சிறையிலிருந்து மீட்டுக்கொண்டு வந்து இத் தலத்தில் வந்து சேரும்படி வரம் அருள வேண்டும்” என்று இராமர் விண்ணப்பித்து நின்றதற்கு ஈசர் அவ்வாறே அவர் அருளினார்.

இங்ஙனம் வரம் பெற்று இராமர் இலங்கை சென்று இரா வணனைக் கொன்று சீதையை மீட்டுசென்று அயோத்தியில் அரசாட்சிசெலுத்தும்பொழுது, திரும்பித் திருமயிலைக்கு வந்து இனிய தீர்த்தம் ஏற்படுத்தி நீராடி ஈசரை வணங்கிப் பின்பு தாம் ஏற்படுத்திய தீர்த்தக் கரையில் ஒரு சிவலிங்கத்தை ஏற் படுத்தி வணங்கித் தங்கி யிருந்தார். ஐப்பசி மாதத்தில் திருவோணத்தில் கொடியேற்றி, கிருத்திகையில் தீர்த்தமும் விழாவும் நடப்பித்து, தைமாதத்தில் முருகப் பெருமானுக்கு அன்புடன் திருவிழா நடத்தி அயோத்தி அடைந்தனர்.

தீர்த்தங்களின் விவரம்

திருமயிலையில் ஏழு தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானது திருமயிலை கபாலிநாதர் கோவிலின் மேல்திசையில் உள்ள தீர்த்தமாகிய கபாலி தீர்த்தமென்னும் சக்தி கங்கையே. இது கோயிலுக்கு முன்புறம் உள்ளது. இது பெரிய தீர்த்தமாகும். இது மூழ்குவோரின் பாவங்களை நீக்கும் நிலை உடையது. இதில் பெளர்ணமி, விதிபாதயோகம், ஞாயிறு, ஐப்பசி திருவோணம் ஆகிய இந்நாளில் மூழ்கி இறைவனை வணங்கினால் இன்பம் உண்டாகும். இதில் சத்தியாகிய உமாதேவி ஸ்நானம் செய்து வணங்கினமையால் இத்தீர்த்தம் சக்தி கங்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது. நீர் வற்றாதது. தவளை இத் தீர்த்தத்தில் வந்து பொருந்தா என்று புராணம் கூறுகிறது.

கலிங்க மன்னன் மகனாகிய சாம்பவான் தான்செய்த கொடிய பாவங்கள் நீங்க இத் தலத்தில் மூழ்கி மயிலையில் வசித்து முத்தி பெற்றான் என்பது திருமயிலைப் புராணங் கூறுகிறது.

2. கடவுள் தீர்த்தம் இது. திருக்கோயிலுக்கு வடதிசையில் உள்ளது. இதை இரண்டாவது தீர்த்தமாகப் பெரியோர் கூறுவர். அரும் பொருள் படைத்த வணிகன் ஒருவனது பார்வை குறைந்த கண்கள் எத்தனையோ பல தீர்த்தங்களில் மூழ்கியும் நல்ல பார்வை கிட்டாமையால் மாசி மாதத்தில் மக நட்சத்திரத்தில் கடலில் மூழ்கிக் கண்பார்வை பெற்றான்.

தை மாதம் அமரபட்ச சதுர்த்தசி திதியிலும் ஒவ்வொரு பெளர்ணமியிலும் நீராடினால் மேற்கண்டவாறு சிறந்த பெரும் பயன் களைப் பெறுவார்கள்.

3. திருமயிலைக்கு வடதிசையில் வேதத்தால் பிரதிஷ்டை செய்த மீனேசுவரர் என்னும் சிவலிங்கத்திற்கு முன்னே உள்ளது வேத தீர்த்தம். இது மூன்றாவது தீர்த்தம். கார்த்திகைமாத திங்கட்கிழமையில் நல்லெண்ணத்துடன் மூழ்கினால், தீர்த்தக் கரையில் தானம் செய்தால் அதன் பலன் ஒன்று கோடியாகும்.

4. வாலிதீர்த்தம்: இது நான்காவது தீர்த்தம். இதுவும் கோயிலுக்கு வடதிசையிலுள்ளது. இதில், பங்குனிமாதத்தில் செவ்வாய்க்கிழமையில் விதிபாத யோகத்தில் வியாழக்கிழமையில் அமர பட்சத்து அஷ்டமி திதியில் சனிக்கிழமையில் விதிப்படி மூழ்கினோர் தீராந் நோயும் தீரப் பெறுவர்.

5. கங்கை தீர்த்தம்: இது கோயிலுக்கு வடகிழக்கில் அமைந்தது. இது ஐந்தாவது தீர்த்தமாகும். இது குமரவேளால் உண்டாக்கப்பட்டதாகப் புராணங் கூறும். வியாழக்கிழமை கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில், தைமாதச் செவ்வாய்க்கிழமைகளில் மூழ்குவோர் விரும்பும் விருப்பங்கள் நிறைவேறும். நாள்தோறும் ஒரு துளி நியமப்படி உண்டுவந்தால் கலைஞானம் நிரம்பப் பெற்றுப் பெரும் புலமையைப் பெறுவர்.

6. வெள்ளித் தீர்த்தம்:- இது ஆறாவது தீர்த்தம். இதில் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும், புனர் பூசத்திலும் மூழ்குதல் நல்லது. இது கோயிலின் அக்ஷி திக்கில் அமைந்தது.

6. இராமதீர்த்தம்:- இது ஏழாவது தீர்த்தம், கோயிலின் மேற்றிசையில் அமைந்தது. அதில், ஐப்பசி பூர்வபட்ச நவமியில் நீராடினால், முத்தி இன்பம் பெறுவர்.

அங்கம் பூம்பாவை ஆக்கியது

திருமயிலையில் வைசியர் குலத்தி லுதித்து மிகுந்த செல்வ முடையவராய்ச் சிவநேச செட்டியார் என்னும் திரு நாமம் பூண்ட ஒரு சிவ பக்தர் இருந்தார். அவர் மகப்பேறில்லாமல் அருந்தவ மியற்றி ஒரு புத்திரியைப் பெற்று, அப்பெண்ணுக்குப் பூம்பாவை யென்று பெயரிட்டு மிகவும் செல்வமாக வளர்த்து வந்தார். அக் காலத்தில் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் மதுரையில் சமணர் களின் ஆதிக்கத்தைக் குலைப்பதற்காக நிகழ்த்திய அற்புதச் செயல் களைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்ட சிவநேச செட்டியார் தமது புத்திரி

யையும் பொருளையும் அவருக்கே அர்ப்பணஞ்செய்து ஆனந்தக் கடலில் ஆழ்ந்திருந்தார். ஒருநாள் பூம்பாவை நந்தவனத்தில் மலர் பறித்துக்கொண்டிருந்தபோது நாகம் தீண்டி இறந்தான். அப்போது சிவநேசசெட்டியார் தாம் சம்பந்த சுவாமிகளினிடத்துக் கொண்டிருந்த பக்தியின் திடத்தினால் மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்டு, அப்பெண்ணின் உடலைத் தகனஞ் செய்து எலும்பையும் சாம்பலையும் ஒரு குடத்திலிட்டு, அதைக் கன்னிமாடத்தில் வைத்துப் பாதுகாத்து வந்தனர். சுவாமிகள் திருவொற்றியூருக்கு எழுந்தருளியபோது, சிவநேச செட்டியார் அங்குச் சென்று சுவாமிகளைத் திருமயிலைக்கு அழைத்துவந்து கோயிலில் சுவாமி தரிசனம் செய்வீத்தார், அச்சமயத்தில் சுவாமிகள் செட்டியாருக்கு நேர்ந்த விபத்தை அங்குக் கூடியிருந்த அடியார்கள் சொல்லக் கேட்டு, அப்பெண்ணின் எலும்பும் சாம்பலும் வைக்கப்பட்டிருந்த குடத்தைக் கொண்டு வரும்படி சிவநேச செட்டியாரிடம் கூறியருளினார். செட்டியார் அவ்வாறே அக்குடத்தைக் கொண்டு வந்து ஸ்ரீ கபாலீசுவரப் பெருமானது திருமுன்னர் வைத்துச் சுவாமிகளை வணங்கி நின்றார்; அப்போது சுவாமிகள் சிவபெருமானது திருவருட் பெருமையை மனத்திலிருத்தி அக்குடத்தை நோக்கி, “பூமியில் மாண்டிராய்ப் பிறந்தவர் பெறத்தக்க பயன், சிவபெருமானது அடியார்களுக்குத் திருவமுது செய்வீத்தலும், அப்பெருமானது திருவிழாப் பொலிவைக் கண்டு ஆனந்தித்தலுமே என்பது சத்தியமாயின், மீண்டும் உயிர் பெற்று இங்குத் தோன்றுவாயாக!” என்று உரைத்து, பின்வரும் பதிகத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

மட்டிட்டபுன்னையங் கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங்கொண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பினு ருத்திரபல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்
மைப்பயந்த வொண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்
கைப்பயந்த நீற்றான் கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
ஐப்பசியோன விழாவு மருந்தவர்கள்
துய்ப்பனவுங் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்
வளைக்கை மடநல்லார் மாமயிலை வண்மறுகிற்
றுளக்கில் கபாலீச் சரத்தான் றெல் கார்த்திகை நாட்
டளத்தேந்தின முலையார் தையலார் கொண்டாடும்
விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்

ஊர்த்திரை வேலையுலாவு முயர் மயிலைக்
கூர்தருவேவல்லார் கொற்றங்கொள் சேரிதனிற்
கார்தரு சோலைக் கபாலிச் சரமமர்ந்தான்
ஆதிரைநாள் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

மைப்பூசு மொண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்
கைப்பூசு நீற்றான் கபாலிச்சர மமர்ந்தான்
நெய்ப்பூசு மொண் புழுக்க னேரிழையார் கொண்டாடுந்
தைப்பூசங் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்

மடலார்ந்த தெங்கின் மயிலையார் மாசிக்
கடலாட்டுக் கண்டான் கபாலிச்சரமமர்ந்தா
அடலானே றாருமடிகளடி பரவி
நடமாடல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்

மலிவிழா வீதிபட நல்லார் மாமயிலைக்
கலிவிழாக் கண்டான் கபாலிச்சரமமர்ந்தான்
பலிவிழாப் பாடல் செய் பங்குனி யுத்தர நா
ளொலிவிழாக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்

தண்ணு வரக்கன்றோள் சாய்த்துகந்த தாளினான்
கண்ணூர் மயிலைக் கபாலிச் சரமமர்ந்தான்
பண்ணூர் பதினெண் கணங் கடம்மட்டமிநாட்
கண்ணூரக்காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்

நற்றாமரைமலர் மேனான் முகனு நாரணனு
முற்றங்குணர் கிலா மூர்த்திதிருவடியைக்
கற்றார்களே த்துங் கபாலிச்சரமமர்ந்தான்
பொற்றாப்புக்காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்

உரிஞ்சாய வாழ்க்கை யமனுடையைப் பேர்க்கு
மிருஞ் சாக்கியர்களெடுத்துரைப்ப நாட்டிற்
கருஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலிச்சரத்தான்றன்
பெருஞ்சாந்தி காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்

கானமர் சோலைக் கபாலிச்சரமமர்ந்தான்
தேனமர் பூம்பாவைப் பாட்டாகச் செந்தமிழான்
ஞானசம்பந்தன லம்புகழ்ந்த பத்தும் வல்லார்
வான சம்பந்தத் தவரோடும் வாழ்வாரே.

திருச்சிறம்பலம்.

மேற்கண்ட பதிகங்களில் அருளிச்செய்யப்பட்ட "போதியோ" என்னுந் திருவாக்கிய அமிர்தம் அவ்வங்கத்திலே பொருந்த அது குடத்தினுள்ளே சரீரமாய்ப் பரிணமித்து, முதந்திருப்பாட்டிலே வடிவுபெற்று, வேறெட்டுப் பாட்டிலே பன்னிரண்டு வயதடைந்து, குடத்தினுள் அடங்கியிருந்து பின்பு, பிள்ளையார், சமணர்களும், பௌத்தர்களும் அங்கு சார்ந்துவந்த எல்லோரும் இச்செய்கையை ஏற்றதன்று என்று எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்றுங் கருத்தினுற் பத்தாந்திருப் பாட்டை அருளிச் செய்யப் பூம்பாவை தன் கை வெளியே தோன்றக் குட முடைந்து எழுந்தனர். அதுகண்டு பிள்ளையார், திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தியருளினார், எல்லோரும் அற்புதம் அடைந்தார்கள், சிவனடியார்கள் ஹா ஹா என்று ஆரவாரித்தார்கள், தேவர்களும் முனிவர்களும் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள்.

வாயிலார் நாயினார் வரலாறு

திருமயிலையின் கண் 800 ஆண்டுகளுக்குமுன், கற்பகாம்பாள் கழலடியே நாள்தோறும் போற்றும் தன்மையுடையார் ஒருவர் இருந்தார், அவர், எக்காலத்தும் அழியும் தம் உடல் வாடுதல் இல்லாமல் தனியாய் இருந்து போற்றும் இயல்பில் உயர்ந்து விளங்கினார். உலகில் உள்ளோர் எல்லோரும் உடல் ஒன்றைக் காக்கும் பொருட்டே பற்பல தொழில்களைச் செய்துகொண்டு பல ஆசைக் குழியில் அகப்பட்டு அலைகின்றனர். அவரைக் கண்டு விலகுவது நல்லது என்று தம் கண்களை மூடினார்.

தேடும் பொருள்களை எல்லாம் பேய்போல் தாமே அனுபவித்துத் தம் மக்களுக்கெனச் சேமித்துவைக்கும் ரீசரோடு கலந்து வாழாமை நல்லது என்றெண்ணி மவுன நிலை அடைந்தார், வீணான பேச்சும் பேசும் பொய்யர்? ஈசனை வணங்கா மூர்க்கர். காமுகர், மூடர் முதலிய ஆணவமுற்ற மக்களுக்குச் செவிகொடுக்கமாட்டார்.

துன்பம் இல்லாமல் இரவும் பகலும் மவுனத்துடன் தேவியின் திருவடியை இடைவிடாது எண்ணித் துதித்து வந்தார். இதனைக் கண்டு இருகைகளாலும் எடுத்து மடிமீது உட்கார வைத்து முதுகைத் தடவிக் கைலையில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தனர். அவரும் யாவரு போற்றவாயிலார் நாயினார் ஆனார்.

"மறவாமை யால் அமைத்த மனக்கோயில் உள்ளிருத்தி உறவாதி தனை உணரும் ஒளிவிளக்குச் சுடர் ஏற்றி

இறவாத ஆனந்தம் எனும் திருமஞ் சனம் ஆட்டி
அறவாணர்க் (கு) அன்பென்னும் அமுதமைத்தர்ச் சனை செய்வார்
அகமலர்ந்த அர்ச்சனையில் அண்ணலார் தமைநாளும்
நிகழவரும் அன்பினால் நிறைவழிபா (டு) ஒழியாமே
திகழ நெடு நாட்செய்து சிவபெருமான் அடி நிழற்கீழ்ப்
புகலமைத்துத் தொழுதிருந்தார் புண்ணியமெய்த் தொண்டனார்.

எனப்பெரிய புராணம் வாயிலார் நாயனார் வரலாற்றில்
வருவதால் இவர் காலம் சேக்கிழா காலத்துக்கு முந்தியது என
அறியலாம்.

திருமயிலைக் கோயிலைப்பற்றிய சரித்திர வாலாறு

சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர் தற்காலக் கோயில் பூர்வம் இருந்த
கோயிலல்ல என்றும், சுமார் 300 வருடங்கட்குமுன் கட்டப்
பட்ட புதிய கோயில் என்றும் மதிக்கின்றனர். அவர்கள்
ஆராய்ச்சியின்படி பழைய கோயில் கடற்கரை யோரம் இருந்த
தாகவும் அது போர்த்துகேயர்களால் அழிக்கப்பட்ட தாகவும்
மதிக்கப்படுகிறது.

தற்காலக் கோயில் ஆதியிலிருந்த திருமயிலைக் கோயில் அல்ல
என்பதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. முக்கிய காரணம் தற்
காலக் கோயிலிலுள்ள சிற்பங்கள் எல்லாம் விஜயநகரத்து அரசர்
களுடைய காலத்துக்குப் பிற்பட்டன என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.
அன்றியும், சென்னைக்கு அருகாமையிலுள்ள திருவொற்றியூர்
திருவான்மியூர் முதலிய கேடத்திரங்கள்லுள்ள கோயில்களில்
பழமையான அநேக கல்வெட்டுகள் இருக்கத் தற்காலக் கோயில்
களில் மாத்திரம் ஒரு கல்வெட்டுக்கூட இல்லாதிருப்பது முக்கிய
மாகக் குறிக்கத்தக்கது. கடந்த 300 வருடங்கட்குப் பிற்பட்டுப்
புதிதாகக் கட்டப்பட்ட கோயில்களில் கல்வெட்டுக்களே கிடை
யாது என்பது ஆராய்ச்சியாளர் கூறும் உண்மையாகும். மேலும்
சுவாமி சன்னிதி மேற்குப் பார்த்திருப்பதும் இச்சந்தர்ப்பத்தில்
கவனிக்கத்தக்கது.

ஆதியில் தற்காலக் கோயிலில் இருந்தது கூத்தாடு விநாயகர்
சன்னிதியாம். அதன் பக்கத்தில் இருக்கும் தெருவுக்குப்
'பொன்னம்பல வாத்தியார் தெரு' என்றே பெயர் இருந்தது. அன்றி
யும், சாதாரணமாக எல்லாப் பெரிய கோயில்களிலும் ஆதி
காலத்தில் கோயிற் குளமானது சுவாமியைத் தரிசிக்கவரும்

அடியார்கள் சுத்தம் செய்துகொள்வதற்காகக் கோயில்களின் முன்புறமே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மயிலாப்பூர் பெரிய குளம் கோயிலுக்குப் பின்புறம் வெட்டப்பட்டிருப்பது நமது ஆராய்ச்சிக்கு ஒரு முக்கிய ஆதரவாகும்.

புராதன கோயில் தற்காலமிருக்கும் கிந்தோம் மாதா கோயில் உள்ள இடத்திலோ அல்லது அதன் அருகிலோ இருந்திருத்தல் வேண்டும். நாகப்பட்டினம் முதல், சென்னை வரையில் இருந்த கோயில்களை எல்லாம் அழித்த போர்த்துகேயர்கள் சாந்தோம் என்னும் பட்டணத்தில் தங்கள் முக்கியமான ஸ்தானத்தின் பக்கத்திலேயே ஒரு ஆலயத்தை இருக்கவிட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்பது நிச்சயம்.

மேற்குறித்த இடத்தில் ஒரு பழைய ஆலயம் இருந்ததென்பதற்கு ஒரு முக்கியமான ஆதாரமும் உண்டு. சுமார் 60 வருடங்கட்கு முன்பாக மயிலைக்கு எதிரிலிருக்கும் கடற்கரை சற்றே உள்ளோக்கி வந்தபோது அலைகள் மோதுதலினால் உடைபட்டு மணற்கரை கரைந்தபோது அங்குப் பல சிவாலயத்திற்குரிய கற்றாண்கள் முதலியன கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவைகளை அக்காலத்தில் பலர் நன்றாகப் பார்த்திருக்கலாம். பார்த்தவர் பழைய கோயிலின் உடைக்கப்பட்ட துண்டங்களே என்று சிந்திக்க இடமுண்டு. ஆயினும், இது இன்னும் ஆராயத்தக்க விஷயம். ஆகவே, பழைய கோயில் எங்கு இருந்தது என்பதை நிச்சயமாகக் கூறுவதற்கில்லை;

இது சரித்திர ஆராய்ச்சி. இனி, கர்ன பரம்பரையாகக் கேள்விப்படும் கதையும் உண்டு. சுமார் 300 வருடங்கட்கு முன் தற்காலக் 'கலசமஸ்தில்' என்னும் இடத்தில் இருந்து அக்காலம் ஆண்டுகொண்டிருந்த நவாப் ஒருவரிடம் மயிலை நாட்டா ராகிய முதலியார் ஒருவர் துபாஷி (துவிபாஷி)யாக இருந்தார். அவர், தற்காலக் கோயிலைக் கட்டினாராம். பிறகு அதற்குக் குளம் வேண்டி யிருந்தபடியால் இக்கோயிலின் மேற்குப் புறத்தில் மகம்மதியர்களுடைய சமாதிகள் ஆக இருந்த ஸ்தலம் பாழடைந்திருப்பதைக் கண்டு நவாபிடம் இரகசியமாக உத்தரவு பெற்று இரண்டு மூன்று நாட்கள் இரவில் அநேக ஆட்களைக் கொண்டு சமாதிகளை எல்லாம் எடுத்துவிட்டுக் குளமாக வெட்டி விட்டார். இதைக்கண்ட திருவல்லிக்கேணியில் வசித்திருந்த மகம்மதியர்கள் நவாபிடம்போய் முறையிட, நவாப், "ஆனது ஆய்விட்டது. இப்பொழுது என்ன செய்வது, ஆயினும், மகம்மதியர்களாகிய நம்முடைய உரிமை போகாதபடி. வருடந்தோறும் வரும்

‘மொகரம்’ பண்டிகையில் 10-வது நாள் அல்லாப் பீலிகளை அக் குளத்தில் தோய்க்கும்படியான பாத்தியதை உண்டு” என்று உத்தரவுசெய்து அவர்களைச் சமாதானப் படுத்தினராம்.

இதற்குச் சான்றாகத் தற்காலமும் மகம்மதியர் பண்டிகையாகிய மொகரம் பண்டிகை 10-வது நாள் அக்கம்பக்கத்திலுள்ள எல்லாப் பீலிகளையும் மயிலாப்பூர் கோயில் பெரிய குளத்தில் தோய்க்கும் பழக்கம் நடந்துவருகிறது. அன்றியும் மயிலாப்பூரில் சாதாரணமாக வருடந்தோறும் நடக்கும் கபாலீஸ்வரர் கோயில் பிரம்மோற்சவம் வருந்தோறும், மாறிமாறிவரும் மொகரம் பண்டிகை காலத்தில், சேர்ந்துவந்தால் கபாலீஸ்வரர் பிரமோற்சவம் மறுமாதத்திற்குத் தள்ளிவைக்கப் படவேண்டும் என்னும் நிர்ணயமும் இருக்கிறது.

தற்காலக் கோயில் 300 வருடங்கட்கு முன்புதான் கட்டப் பட்டது என்று கூறுவதனால் கபாலீஸ்வரருடைய கோயிலின் மகிமை ஒன்றும் குறையாது. 1300 வருடங்கட்கு முன்பாகத் திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் பாடிய பழைய கோயில் ஒன்று இருந்திருக்க வேண்டுமென்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை. திருக்கொண்டத் தொகை, வாயிலார் நாயனாரைப்பற்றிப் பாடும்போது “தொன்மயிலை வாயிலார் நாயனார்க்கும் அடியேன்” என்று சுந்தர் மூர்த்தி சுவாமிகள் பாடி இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. அவர் காலத்திலேயே மயிலாப்பூர் பழைய சிவ ஷேத்திரமாக இருந்த தென்பது இதனால் நன்கு விளங்கும்.

திருமயிலை ஸ்ரீ கபாலீஸ்வரர் தேவஸ்தானத்தில்
நடைபெறும் வருடாந்திர நித்திய நைமித்தியாதி
விசேடங்கள்

நித்தியபடி விசேஷம்

1. காலை சந்தி பூஜை - நித்தியாதசவம்.
2. உச்சிகால பூஜை.
3. சாயங்கால பூஜை:— அபிஷேக ஆரம்பம் பின்பு ரீவேத்தியம். திபாராதனை சுவாமியிடமிருந்து 5-30 மாலை ஆரம்பம், வேத பாராயணம், தேவாரப் பதிகம் பாடல், நாதசுரத்

தோடு ஒவ்வொரு சுவாமி சந்தியில் தினந்தோறும் தீபாராதனைகள் முடிய சுமார் 9 மணி ஆகிறது.

4. அர்த்தசாம பூஜை—பள்ளியறை உற்சவம்

வார விசேஷம்

குருவாரம்:—ஸ்ரீ தக்ஷணமூர்த்தி அபிஷேகம்:

சுக்கிரவாரம்:—ஸ்ரீ கற்பகாம்பாள் ஆலய பிரகார உற்சவம்.

உள் பிரகாரத்தில் அம்மனை அலங்கரித்து விமானத்தில் வைத்து வேத பாராயணம், தேவாரகோஷ்டி மற்றும் மேளங்களுடன் மூன்றுதரம் சுற்றுவார்கள். மாதாந்திர கடைசி சுக்கிரவாரத்தில் ஸ்ரீ கற்பகாம்பாள் ஆலயப் பிரகார உத்ஸவத்துடன் ஊஞ்சல் விமரிசையாய் நடைபெறும்.

மாதாந்திர விசேஷம்

மாதப் பிறப்பு:—ஆலயமுற்றும் எண்ணெய் காப்பு, விங்கு சுத்தி, அம்மன் அபிஷேகம்.

மாதம் இருமுறை திரயோதசி திதியில் சுக்கில பட்சம் கிருஷ்ண பட்சம் பிரதோஷ உத்ஸவம் நடைபெறும். ரிஷபவாகனத்தில் பிரதோஷ நாயகர் எழுந்தருளுதல். ஆலயப் பிரகாரத்தில் மும்முறை வலம்வந்து அம்பாள் எதிரிலுள்ள மண்டபத்தில் தீபாராதனை செய்யப்படுகிறது. வேதபாராயண தேவாரக் கூட்டங்கள் உற்சவ மூர்த்தியோடு வலம் வருவதுண்டு. இவ்வாலயத்தில் இது ஒரு முக்கிய காட்சி. சனிப் பிரதோஷம் வெகு முக்கியமானதால் மக்கள் கூட்ட மதிக்கம்.

பெளர்ணமி:—மூலவருக்குப் பிரதி பெளர்ணமிக்கும் பூஜை சாத்துவதுண்டு. சித்திரைமாதம் மருவுதகனம். வைகாசி, சந்தனம் ஆனி, முப்பழம்; ஆடி-திரட்டுப்பரல்; ஆவணி - சர்க்கரை; புரட்டாசி - அதிர்சம், நிரைமணிக் காட்சி; ஐப்பசி - அன்னம்; கார்த்திகை - தீபம் பொரி; மார்சுழி - தை - தேன்; மாசி - வெண்கம்பளம்; பங்குனி - பசும் தயிர். இதற்குரிய பாட்டு பின்வருமாறு:—

கொழுந்து சந்தனங் கூறிய முப்பழ

மழுந்து பால் சர்க்கரை பணியாரமே

தழைந்த வன்னந்தழ நெய் பொழுது

தேன் விழைந்த நெய்பொழி கம்பளம் வெண்டயிர்"

ஒவ்வொரு பெளர்ணமியில் ஸ்ரீ சந்திச்சேகர சுவாமி திருவிதி உத்ஸவமும், சித்திராபெளர்ணமி, கார்த்திகை பெளர்ணமி தீபம்,

மார்கழி பெள்ளர்ணமி அரைக்கட்டு, பங்கு உத்தரம் திருக்கல்லி யாணம். இந்த நான்கு பெள்ளர்ணமி நாளில் சோமாஸ்கந்தர் பஞ்சமூர்த்திகளுடன் வீதி உத்ஸவமும் நடைபெறும்.

அமாவாசை:— அமாவாசைகளில் மூலவர் சோமாஸ்கந்தர் அபிஷேகம்.

கிருத்திகை:—12 கிருத்திகையிலும் சிங்கார வேலவர் திரு வீதி உத்ஸவமும். ஆடி கிருத்திகையில் மயில்வாகன திருவீதி உத்ஸவமும் நடைபெறும்.

விசாகம்:—ஒவ்வொரு மாதத்திலும் இத்தினத்தில் ஸ்ரீ சிங்கார வேலர். மூலவர், உற்சவர், சண்முகர் அபிஷேக ஆராதனை வைகாசி விசாகத்தில் சண்முகர் திருவீதி உத்ஸவமும் நடைபெறும்.

ரேவதி:—பிரதி மாதம் ரேவதி நாளில் ஸ்ரீ வாயிலார் நாயனருக்கு ஆலயப் பிரகார உற்சவம். மார்கழி ரேவதியில் மேற்படி சுவாமிகள் வருடாந்திர நட்சத்திர நாளில் புஷ்ப பல்லக்கில் திருவீதி உற்சவம் நடைபெறும்.

திருவாதிரை:—(கபாலிக்கு திருநக்ஷத்திரம்) பிரதி மாதம் திருவாதிரையில் ஸ்ரீ சோமாஸ் கந்தருக்கு அபிஷேகம். மாசி மாதம் திருவாதிரையில் மேற்படி அபிஷேகம் விசேஷமாய் நடத்துவதுண்டு. 108 கலசங்களுடன் மண்டபத்தில் அபிஷேகமும் ஆலயப் பிரகார உற்சவமும் நடைபெறும்.

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கள் திரு நட்சத்திர நாளில் அபிஷேக ஆராதனை நடைபெறுகிறது. உற்சவமும் இவர்களுக்கு நடைபெறுகிறது.

வருடத்தில் நிகழும் சூரிய சந்திர கிரகண புண்ணிய காலங்களில் தீர்த்தவாரி அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறும்.

அந்தந்த மாதங்களில் நடைபெறும் விசேடங்கள்

சித்திரை மாதம்:

வருடப் பிறப்பு: ஆலய முற்றும் அபிஷேகம்; ஸ்ரீ சோமாஸ் கந்தர் மண்டபத்தில் எழுந்தருளி பஞ்சாங்க சிரவணம் நடைபெறும்.

திருவோண நட்சத்திரத்தில் ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானுக்கு உச்சி காலத்தில் மகா அபிஷேகம். இது நடராஜருக்கு ஆறுகால பூஜையில் மூன்றாம் கால பூஜை.

சத்ய நட்சத்திரம்: ஸ்ரீ அப்பர் சுவாமிகளுக்கு காடையில் கட்டமுது உற்சவம்: மாலை புஷ்பப் பல்லக்கு; திருவீதி உற்சவமும் இரவில் ஜோதி கலத்தலும் நடைபெறும். திருநாவுக்கரசு சுவாமி

கள் திருவானைக்காவல் விட்டுத் திருப்பஞ் ஞீலியை நோக்கி வர, பசியினாலும் தாகத்தினாலும் வருந்தி இளைத்தார். சிவபெருமான் அதைக்கண்டு வழியில் சோலையும் குளமும் உண்டாக்கி ஒரு பிராமண வடிவம்கொண்டு பாதையில் கட்டமுது வைத்துக் கொண்டிருந்தார். வாசீச மூர்த்தி அங்கு நெருங்க அக்கட்டமுதை அவருக்குக் கொடுத்தார். அவ்வமுது உண்டு இளைப்பாறித் திருப்பஞ் ஞீலிக்குப் புறப்பட, அப்பிராமணரும் கூடச் சென்றார். அக்கோயில் செல்லும்முன் சிவபெருமான் மறைந்தார். அப்பமூர்த்தி இது ஓர் அற்புதம் என்று என்ணிச் கோவிலுக்குள் சென்று கீழ்க் கண்டப் பதிகம் பாடினார்:

“உடையார் கோவண மொன்றுங் குறைவிலா
படைகொள் பாரிடஞ் சூழ்ந்த பைஞ் ஞீலியார்
சடையிற் கங்கை தரித்த சதுரரை
யடைய வல்லவர்க் கில்லை யவலமே”

மாடையில் ஜோதியில் கலப்பு ஐதிகம் நடத்துவதுண்டு. ஜோதியில் கலக்கு முன்னர் பூம்புகலூர் என்று பாடிய 10 பதிகத்தையும் அவ்வுற்சவ காலத்தில் ஓதுவதுண்டு:

“எண்ணுகெனென் சொல்லி யெண்ணு கேளு
வெம்பெருமான் றிருவடியே யெண்ணி னல்லால்
கண்ணிலேன் மற்றோர்களைக் கணிலிலேன்
கழலடியே கைதொழுது காணிநல்லா
லொண்ணுளே யொன்பது வாசல் வைத்தா
யொக்க வடைக்கும் போதுணா மாட்டேன்
புண்ணியனே வுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே”

வீறுயகர் வசந்த உற்சவம் ஆரம்பம்: வினாயகருக்கு மூலக் வாகனத்தில் திருவிதி உற்சவம். பிறகு வசந்த மண்டபத்தில் பத்தி உலாவுதல்.

இத்துடன் தொடர்ந்து சுவாமிக்கு 10 நாள் வசந்த உற்சவம். ஒவ்வொரு நாளும் விசேஷ அலங்காரங்களுடனும், பெரிய கச்சேரிகளுடனும் வெளியூரிலிருந்து வரும் நாகசுர வாத்திய முழக்கத்துடனும் விமரிசையாய் நடக்கும். இது தினந்தோறும் 9 மணிக்கு மேல் வேத பாராயணம், தேவாரப் பாடலுடன் தீபாராதனை முடிந்து சுவாமி வெளியில் புறப்படும், கோயில் பிரகாரத்திற்குள்ளே சுற்றி வந்து மண்டபத்தில் அமர, சுமார் 2 மணியாகும்.

சில நாட்களில் பாண வேடிக்கைகளும் பிரசாதம் அளித்தலும் நடைபெறும்.

பத்தாம் நாள் சித்திரா பெளர்ணமி தினம் பஞ்சமூர்த்தி திருவீதி உற்சவம் நடைபெற்று, பிறகு வசந்த மண்டபம் சேர்ந்து பத்தி உலாவுதல்.

பதினோராம் நாள் முதல் இன்னும் பதினைந்து நாளைக்கு (வைகாசி மாதம் கார்த்திகை முடிய) ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிக்கு வசந்தம் நடைபெறும்.

சித்திரை மாதம் கத்திரியில் 14 நாள் (மூலவர் ஸ்ரீ கபாலீஸ் வரருக்குக் கத்திரி அபிஷேகம் நடைபெறும்.

வைகாசி மாதம்:

கிருத்திகை அடுத்த நாள் ரோகினியில் அதாவது வசந்தம் பூர்த்தியான அடுத்த நாள் பள்ளியறை உற்சவம். பள்ளியறை நாயகருக்கு புஷ்ப பல்லக்கில் ஆலய பிரகார வலம் வந்து புஷ்ப அலங்காரப்பள்ளி அறையில் சுவாமியைச் சேர்ப்பித்து ஆராதனைகள் நடப்பித்தல். மறுநாள் காலையில் திருவனந்தம் ஆலயப் பிரகார உற்சவம் நடப்பித்துச் சுவாமியை சன்னிதானம் சேர்த்தல்.

விசாகம் ; சண்முக சுவாமி திருவீதி உற்சவம். பெளர்ணமி மூலவர், சுவாமி, அம்மன் சந்தனக்காப்பு விசேஷ அலங்காரங்கள் ஸ்ரீ சந்திரசேகர சுவாமி திருவீதி உற்சவம்.

வைகாசி மாதத்தில் பத்து நாளைக்கு திருஞானசம்பந்தருக்கு வெகு விமரிசையாய் உற்சவம் நடக்கும். ஒன்பது நாளைக்கு இரவில் ஆலயப்பிரகார உற்சவமும், பத்தாம் நாள் கால பல்லக்கில் வீதிவலம் (மணக்கோல உற்சவம்) இரவில் புஷ்ப பல்லாக்கில் வீதிவலம்.

முதல் நாள்: தாலாட்டு உற்சவம்

“அரளோடு வந்தம்மை அளித்த வெண்ணைப்பாலை.

புரைர்தீர உண்டவரைப் போதக்கண்டானே”

இந்தப் பாசரம் ஆரம்பமாகப் பத்து பதிகம் ஓதுவதுண்டு.

இரண்டாம் நாள்: வளர் பருவம்.

மூன்றாம் நாள்: மூன்றாம் நாள் முகல் ஐதீகம்: திருஞானசம்பந்தருக்கு மூன்றாம் வயதில் தன் தகப்பனார் தாயார் இவரை அந்திய வந்தனம் செய்யும்பொருட்டுக் குளக்கரையில் விட்டு விட்டுப் போன பிறகு - பார்வதிதேவியார் இவருக்கு திருமுலைப் பால் கொடுக்க அவருக்கு ஞானம் பிறந்தது:

“தோடு டையசெவி யன்விடை யேறியோர் தூவெண் மதிசூடிக்
காடுடைய சுட லைப்பொடி பூசியென் னுள்ளம் கவர்கள்வன்
ஏடுடைய மலரான்முனை நாட் பணிந்தேத்த வருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.”

இப்பதிகத்தைப்பாட, தகப்பனார் ஆச்சரியப்பட்டு இது
என்ன என்று வினவ, அவர் கைலாயத்திற்குச் செல்கின்ற பார்வதி
பரமசிவனைச் சுட்டிக் காட்டினார். இந்த ஐதீகம் நடக்கும்போது -
இந்த 10 பதிகங்களையும் வாசிப்பதுண்டு.

அதே நாள் உற்சவத்தில் இரண்டாம் ஐதீகம் சுவாமி
பொற்றாளம் பெற்றதைக் கொண்டாடுதல். இதைச் சார்ந்த
பதிகம்

மடையில் வாளை பாய மாதரார்

குடையும் பொய்கைக் கோலக்கா வுளான்

சடையும் பிறையஞ் சாம்பல் பூச்சங்கீழ்

உடையுங்கொண்ட வருவ மென்கொலோ

இப்பாட்டுத் தொடங்கி 10 பதிகம் படிப்பதுண்டு.

நான்காம் நாள்: திருநெல்வாயில் அரத்துறை என்ற இடத்தில்
அவ்வூர் பிராமணர்கள் திருஞானசம்பந்தன் வருகிறான் அவனுக்கு
முத்துச்சிவிகை தயாரித்து அளிக்க வேண்டும் என்று கனவு
காண, திருஞானசம்பந்தர் அவ்வூருக்கு வந்து சேரும்போது
முத்துச்சிவிகை தயார் செய்து ஆண்டவன் ஆணை என்று
சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். இதைக் கீழ் கண்ட 10 பதிகம் பாடி
பெற்றுக்கொண்டனர்:

எந்தை ஈசன்எம் பெருமான் ஏறமர் கடவுள் என்றேத்தி
சிந்தை செய்பவர்க்கல்லாம் சென்று கைகூடுவதன்றால்
கந்தமாமலருந்திக் கடும்புனல் நிவாமல்கு கைமேல்
அந்தன்சோலை நெல்வாயிலரத் துறையடி கடம்மருளே...”

நான்காம் நாளில் இரண்டாவது ஐதீகமும் நடைபெறும்.
அது திருஞானசம்பந்தர் திருப்பாச்சில் கிராமம் சேரும்போது,
தேவாலயத்தில் நுழைய கொல்லமழவன் தன் புத்திரி முயலக
னென்னும் நோயில் வருந்த அப் பெண்ணை இக்கோயிலில் விட்டு
திருஞானசம்பந்தர் அவ் வருத்தச் செய்தியைக் கேட்டு அவரிடம்
போய் நமஸ்கரித்துத் தன் குறையை வெளிப்படுத்த, பிள்ளையார்
அன்புகூர்ந்து அப் பெண்ணை நோக்கி 10 பாடல்களைப் பாடி
அந்தப் பெண்ணினுடைய நோயைத் தீர்த்தார்:

மேற்கூறிய இரண்டு ஐதீகம் நான்காம் நாளில் நடைபெறுகிறது.

ஐந்தாம் நாள்:

திருஞானசம்பந்தர் திருக்கொடி பாடச் செங்குன்றூரில் போக அடியார்களெல்லாம் நளிர் சுரப்பணியில் வருந்தருப்பவர்கள் சுரப்பணி நீங்க தீருநீலகடைப் பத்து பதிகம் பாடி பிணியை தீர்த்த ஐதீகம்:

"அவ்வினைக்கவ்வினை யாமென்று சொல்லுமஃதறிவீர்
உய்வினை நாடாதிருப்பது முந்ததுமக் கூனமன்றே
கைவினை செய் தெம்பிரான் கழல்போற்றுது நாமடியோஞ்
செய்வினை வந்தெமை திண்டப்பெரு திருநீல கண்டம்..."

இந்த ஐந்தாம் நாளில் இரண்டாவது ஐதீகம்: திருப்பட்டிகரம் என்ற ஊரில் திருஞானசம்பந்தர் முத்துப் பந்தல் முற்று சின்னங்கள் பெற்ற ஐதீகம். இதைப்பற்றி 10 பாடல்கள் பாடியதை அன்று ஓதுவார்கள்:

"இடரிவித் தளரினும்மென்று நோய் தொடபூன் கபூற்றெழுவேன்
கடனீலவ பூ தோடு கலஞ்ச தஞ்சை மிடனறிலடக்கிய வேதியேன
யதுவோ வெமையாளு மானீவதொண்டு நெமக்கில்லையே
லதுவோ உனதருளா விடுதூரையானே..."

ஆறாம் நாள்: திருஞானசம்பந்தர் திருமாருகல் ஷேத்திரத்தை அடையும்போது மேற்படியார் செட்டிப் பெண் அரவம் தீண்டி இறந்ததால் அவர் மனைவி வருந்த அப்பெண்ணைப் பின் குறித்த 10 பதிகம் பாடி எழுப்பிய ஐதீகம்:—

"சடையா யெனுமால் சரணீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ விவளுண்மெலிவே"

அதே நாளில் இரண்டாம் ஐதீகம்:—திருவிழிமழலை என்ற ஊரில் பஞ்சம் அதிகரித்து ஐனங்கள் பரிதவிக்க அதைத் தீர்ப்பதற்காக சுவாமி படிக்காசு பெற்று மேற்படி பசி பஞ்சம் தீர அடியார்களுக்கு போஜனமளித்து அப்பொழுது பாடிய 10 பதிகங்கள் பின் வருமாறு:—

"வாசி தீரவே காசு நல்குவீர்
மாசில் மிழலையீர், யேசலில்லையே

இறைவ ராயினீர், மறை கொள்மிகுநீயீர்
கறை கொள்காசினை முறைமை நல்குமே

2

ஏழாம் நாள்:-முதல் ஐதீகம் மதுரையில் பாண்டியன் சுரத்தால் வதைய திருவாலவாய் திருநீற்றுப்பதிகம் பத்தும் பாட அவர் சுரம் நீங்கியது. அப்பாட்டு பின் வருமாறு:

“மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலதூநீறு
சுந்திரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் திருநீறே.

ஏழாம் நாள்:-இரண்டாம் ஐதீகம்; மதுரையில் பாண்டியன் சுரத்தைத் திருஞானசம்பந்தர் தீர்த்தவுடன் சமணர்களுடன் வாதுசெய்து பதிகம் அவர்களெழுதிய பதிகங்களைச் தியிலிடத் சமணர்பதிகங்கள் எறிந்துவிட, சுவாமிகள் பதிகங்கள் வேகாமல் பச்சையாயிருந்தது. பாடிய பச்சைப் பதிகங்கள் பின் வருமாறு:—

“போகமார்த்த பூண்பூசியாள் தன்னோடும் பொன்ன கலம்
பாகமார்த்த பைங்கண் வெள்ளேற்றண்ணல் பரமேட்டி
யாகமார்த்த தோலுடையன் கோவண வாகையின்மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாரே

ஏழாம்நாள்: முன்னுவது ஐதீகம்:—

சமணர்க ளுபத்திரவத்தால் திருஞான சம்பந்தர் எழுதிய ஏடுகள் வையை ஆற்றிலிட அவை வெள்ள மெதிர் நோக்கிச் சென்று திரு ஏடகம் என்னும் சேஷத்திரத்தில் நின்றது.

இதற்காகப் பாடிய பதிகங்கள்:—

“ வாழ்க வந்தணர் வான வரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்கதீய தெல்லா மரணமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே...”

எட்டாம் நாள்: முதல் ஐதீகம்:

திருக்கொன்றம் புதூருக்குத் திருஞான சம்பந்தர் எழுந்தரு ளியபோது அன்று வெள்ளத்தில் போக முடியாத சந்தர்ப்பத்தில் கீழ்க்கண்ட பதிகங்களைப்பாட ஓடத்துடன் சம்பந்தர் அக்கரை சேர்தால்:—

“கொட்டமே கமழுங்கொள்ளம் பூதார்
நட்டமாடிய நம்பனையுள்கச்
சொல்லவுந்துக சிந்தையார் தொழ
நல்கு மாறருள் நம்பனே...”

அதே எட்டாம் நாளில் இரண்டாம் ஐதிகம் :

திருவோத்தூரில் எல்லா பனைமரங்களும் ஆண் பனை தவிர பெண் பனை யில்லாததினால் ஜனங்கள் பனம்பழ மில்லாமல் பரிதபிக்கத் திருஞான சம்பந்தர் பின்வரும் 10 பதிகம்பாடி ஆண் பனை பெண் பனை ஆக்கிய ஐதிகம்.

“பூத்தேர்தாயன கொண்டு
நின் பொன்னடி, யேத்தாரில்லை யெண்ணுங்கா
லோத்தார் மேயவொளி மழுவாணங்கை
கூத்திரும் குணங்களே...”

2

ஒன்பதாம் நாள் உற்சவம் :

திருமயிலாப்பூரில் சிவநேசன் செட்டியாருடைய பெண் பூம்பாவை அரவம் திண்ட இறந்தபின் அவ்வம்மையின் எலும்பை சேகரித்து வைத்து திருஞான சம்பந்தர் அவ்விடம் வந்து சேர அவரிடம் சிவநேசன் செட்டியார் குறையை முறையிட பின் நோக்கிய 10 பதிகம் பாடி பெண்ணுருவாக்கிய அற்புதச் செயல்:—

“மட்டிட்ட புன்னயங் கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பினுருத்திரப் பலகணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்...”

இப்பூம்பாவை சரித்திரமும் 10 பாடல்களும் பிரம்மோற்சவ ஒன்பதாம் நாள் ஐதிகத்தில் விவரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பத்தாம் நாள் ஐதிகம்:—திருஞான சம்பந்தர் ஜோதியின் ஐதிகம்.

“கல்லூர் பெருவமயை என்ற பாசரம்”

“காதலாகிக் ககிந்து கண்ணீர் மல்கி
யோதுவார்தமை நன்னெறிக்குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொருளாவது
நாதன் நாம நமச்சி வாயவே...”

இந்தப் பாசரங்கள் பாடி ஜோதியில் கலந்த ஐதிகம் நடக்கும்.

வைகாசி மாதம் :

பூசம் - சேக்கிழார் சுவாமிகள் ஆலயப்பிரகார உற்சவம்.
ஸ்ரீ நடராஜர் சன்னதியில் ஐக்கியம் ஆதல்.

ஆனி மாதம் :

மகம் : ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருநட்சத்திர
உற்சவம் : புஷ்ப பல்லக்கில் வீதி உற்சவம். அந்த நாள்
வாசிக்கும் பதிகம் :—

“முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேனை
பத்திநெறி யறிவித்து பழவினைகள் பாருவண்ணம்
சித்த மலம் அறிவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா யார்பெறுவா ரச்சோவே...”

மேல்கண்ட 10 பதிகம் பாடி நடராஜரிடம் ஐக்கியம்.

உத்திரம் : ஆனித் திருமஞ்சனம், ஸ்ரீ நடேசர் பிரதோஷகால
அபிஷேகம். நடராஜருக்குரிய ஆறுகால பூஜையில் நான்
காம் பூஜை.

ஆடி மாதம்

நாள்கோ ஐந்தோ இருக்கும் ஒவ்வொரு சுக்கிரவாரதினமும்
விசேஷம்.

ஆடி பூரம் : ஸ்ரீ கற்பகாம்பாள் சந்தனக் காப்பு. இரவு
ஸ்ரீ கந்தர்வவாகனத்தில் ஸ்ரீ கற்பகாம்பாள் திருவீதி உற்சவம்.

ஆடி சுவாதி : சுந்திரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருநட்சத்திர உற்
சவம். மாலை புஷ்ப பல்லக்கில் ஸ்ரீ சேரமான் பெருமான் நாயனா
ருடன் கழறிற்று அறிவார் சேர தேசத்து மகாராஜா சுந்திர
மூர்த்தி சுவாமிகளின் தோழன்அன்று திருவீதி உத்ஸவம்.
கைலாயமலை நொடித்தானமலை பதிகம் :

“தானென முன் படைத்தான தறிந்து தன்பொன்னடிக்கே
தானென பாடலந்தோ நாயினேனைப் பொருட்படுத்தி
விரனெனை வந்தெகிர்கொள் மத்தயானை யருள்புரிந்து
ஊனுயிர் வேறு செய்தான் நொடித்தானமலை யுத்தமனே

என்ற 10 பதிகம் பாடி ஜோதியில் கலத்கல். அவர்கூட
கைலாயத்திற்கு தொடர்ந்த சேரமான் பெருமான் நயனாரும்
போக அங்கு அவரைத் தடுக்க “திருக்கயிலாய ஞானவுலா”

அரங்கேற்ற வந்ததாகச் சொல்ல அதை முடித்து விட்டுவர வேண்டும் என்று கூற அவர் திரும்பி அந்த அரங்கேற்ற விழா முடித்தபின்னர் ஐக்கியமாயினார்.

ஆடி பெளர்ணி: அவிட்டம் பவுத்திர உற்சவம் மூன்று நாள்; யாக பூஜை. பெளத்திரம் சுவாமிக்கு சாத்தல். ஸ்ரீசோமாஸகந்தர் அம்மன் சமேதராய் மேற்படி மூன்று யாக சாலையில் எழுந்திருத்தல்.

ஆவணி மாதம் சதுர்த்தி

வினாயகர் சதுர்த்தி மாடையில் நிர்த்தன கணேசர் கூத்தாடும் வினாயகருக்கு விசேஷ அபிஷேக அலங்கார ஆராதனை இரவு. பூஷ்ப வாகனத்தில் திருவீதி உற்சவம்.

ஆவணி மூலம்

பிட்டுத் திருவிழா: மதுரையில் மாணிக்கவாசகருக்காக வைகை ஆற்று வெள்ளத்தைத் தடுக்க வந்திக் கிழவியின் பாகத்தை ஸ்ரீசொக்கலிங்கப் பெருமான் கூலி ஆளாக வந்து மேற்படி வந்திக் கிழவியிடம் பிட்டு வாங்கித் தின்ற ஐதிக உற்சவம்.

ஸ்ரீ சந்திரசேகர சுவாமி நிஷ்பவாகன உற்சவம். எதிரில் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமி எழுந்தருளுதல்.

ஆவணி சதுர்தி: ஸ்ரீ நடராஜர் அபிஷேகம். ஆறு அபிஷேகத்தில் இது ஐந்தாம் முறை. இது மாலை அபிஷேகம் நடைபெறும். கோவிலுக் குள்ளேயே அபிஷேக ஆராதனை.

ஆவணி மாதத்தில் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமை திருமுறை உற்சவம். காலையில் ஸ்ரீநால்வருக்கு சாத்தி அபிஷேகம். ஆலயப் பிரகார உற்சவம் கொண்டருளி ஸ்ரீ நடராஜர் சன்னதியில் திருமுறை எழுந்தருள் செய்தல். மேற்படி திருமுறை அலங்காரங்களுடன் திருமுறை விமானத்தில் யானை வாகனத்தின் மீது திருவீதி உற்சவம்.

மாலை நால்வர் அபிஷேகம். விசேஷ அலங்காரத்துடன் திருவீதி உற்சவம். காலையில் திருமுறை வீதிவலம், மாடையில் நால்வர் வீதிவலம்.

புரட்டாசி மாதம்:

சதுர்த்தசி ஸ்ரீ நடராஜர் அபிஷேகம். இது அவரது ஆறு அபிஷேகத்தில் ஆறாம். காலம் அர்த்த ஜாம காலம்.

பெளர்ணமி:- நிரைமணி காட்சி. மகா மண்டப அலங்கரிப்பு, எல்லாவித தானியங்களும் பழ வர்க்கங்களும் காய் கனிகளும் கிழங்குகளும் சேகரித்து மண்டப அலங்கரிப்பு ஸ்ரீ சந்திரசேகர சுவாமி திருவிதி உற்சவம்.

ஸ்ரீகற்பகாம்பாள் நவராத்திரி கொலுவு:

நவராத்திரி ஒன்பது நாடும் காலை மாலை யாக பூஜை. கொலு மண்டபத்தில் அம்மன் விசேஷ அலங்காரத்துடன் கொலு வீற்றிருத்தல். அம்மன் அலங்கரிப்பு பின் வருமாறு:

முதல் நாள்	- அன்ன வாகனம்
இரண்டாம் நாள்	- காமதேனு வாகனம்
மூன்றாம் நாள்	- இராஜ இராஜேஸ்வரி
நான்காம் நாள்	- சரஸ்வதி
ஐந்தாம் நாள்	- நிஷ்ப வாகனம்
ஆறாம் நாள்	- யானை வாகனம்
ஏழாம் நாள்	- குதிரை வாகனம்
எட்டாம் நாள்	- மகிஷ சூரமர்த்தினி
ஒன்பதாம் நாள்	- கம்பாநதி

இந்த ஒன்பது நாள்கொலுவினும் மேளக் கச்சேரி, பாட்டுக், கச்சேரி உபநிதியாசங்கள் வேத பாராயணம்தேவார பாராயணங்கள் நடைபெறும்.

ஒன்பதாம் நாள் இரவில் மேற்படி கம்பா நதி அலங்காரத்துடன் கொலு மண்டபத்திலிருந்து யதாஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளுதல்.

பத்தாம்நாள் - ஸ்ரீசந்திரசேகர சுவாமி குதிரை வாகனத்தில் பரிவேட்டை போதல். மேலண்டை வீதியில் அம்பு போடுதல், பரிவேட்டை மண்டபத்தில் மண்டபடி ஆராதனை.

ஐப்பசிமாதம் : அபிஷேகம். காலையில் சுவாமிகளுக்கும் தீபாவளி, எண்ணெய் காப்புஅபிஷேகம்.

கந்தர் சஷ்டி : கொடி ஏற்று உற்சவம். ஆறு தினம் காலை மாலை யாகசாலை பூஜை, சின்னமாட வீதி உற்சவம். ஆறாம் நாள் சுப்பிரமணியர் ரதத்தில் எழுந்தருளல், சூரசம்மாரக் காட்சி-வடவண்டை மாடவீதியில் சுவாமி நிற்க சூரன் தலைவாங்குதல் -

யானை தலை வாங்கிய - பிறகு சிம்மம் தலை - பின் புலித் தலை - ஆடு தலை சம்மாரமாகி குரன் மாமரமாகித் தடுக்க அதை பிளந்த பின்பு - கோழியாகவும் மயிலாகவும் வடிவம்கொண்டு சுவாமியை வலம் வருதல். சுவாமி அம்மயில் வாகனத்தில் ஆரோகணித்தல் ர த த் தி லி ரு ந்த சுவாமி இறங்கி மயில் வாகனத்தின் மேல் அமர்ந்து மற்ற விதிவலம் வருதல். கோவிலுள் வந்தபிறகு பிராயச்சித்தம் அபிஷேகம் நடந்து துஜா அவரோகணமாகி - சுவாமி மறுபடியும் மாடவீதி வலம் வந்து உற்சவப் பூர்த்தியாகும். மறுநாள் திருக்கல்பாணம் நடைபெறும். உற்சவ யானை வாகனத்தில் திருவிதி மகா உற்சவம். மறுநாள் முதல் ஆறு நாள் விடாயாத்தி. இந்த ஆறு நாளும் மண்டபத்தில் அபிஷேகமும் ஆராதனைகளும் நடைபெறும். பெளர்ணமி அன்ன அபிஷேகம். சந்திர சேகரர் சுவாமி திருவிதி உற்சவம்.

காந்திகை மாதம் : நான்கு அல்லது ஐந்து சோமவாரங்கள் வெகு விசேஷம். நான்காம் சோமவாரத்தில் விசேஷ அபிஷேக அலங்கார ஆராதனைகள் உண்டு.

கார்த்திகை கிருத்திகையில் அண்ணாமலையார் அபிஷேக ஆராதனை ஸ்ரீ சுப்ரமணியர் திருவிதி உற்சவம்.

பௌர்ணமி - தீபம் : சொக்கபாளை தொடுத்துச் சுவாமி எதிரில் தீபம் மூட்டுதல். ஸ்ரீ கபாலிஸ்வரர் பஞ்சமூர்த்தி உற்சவம்.

மார்கழி மாதம் : முப்பதுநாளும் உற்சவகால பூஜை. அதாவது 6-4-50 மணிக்கு மேல் 6-மணிக்குள் தநுர்மாதம் உற்சவகால



புதுவாத்தியோகம் : அபிஷேக ஆராதனை.

புது மாணிக்கவாசகர் திருவெம்பாவை உற்சவம் பத்து நாள் நடைபெறும். முதல் நாள்முதல் பத்துநாள் வரையில் காலை இவ்வையில் மாணிக்க வாசகர் புறப்பாடு. துவஜஸ்தம்பம் முதல் மாடவீதி நவசந்திகளில் திருவெம்பாவை ஒதுதல். ஒரு சந்திக்கு இரண்டு இரண்டு திருவெம்பாவை பாட்டு பாடுதல். மேற்படி மாணிக்க வாசகர் உற்சவத்தின்பின் எட்டாம் நாள் மாலையில் ஸ்ரீ கற்பகாம்பாள் சமேத கபாலிஸ்வரர் ஊஞ்சல் உற்சவம். இந்த ஊஞ்சல் உற்சவம் மூன்று நாள் நடைபெறும். மூன்றாம் நாள் மாணிக்க வாசகர் முன்னிலையில் ஊஞ்சல். (பொன்னாசலும்) திருவெம்பாவையும் ஒதிய பின்பு) பஞ்சமூர்த்திகள் திருவிதி உற்சவம் வருதல்.

இரவு நடராஜப் பெருமான் அபிஷேகம். நடராஜருக்கு ஆறு கால அபிஷேகத்தில் முதற்காலம் அல்லது உச்சிக்கால அபிஷேகம்